



Celje - skladišče

D-Per
65/1984



5000013538,2

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XVIII

ČETRTEK, 26. APRIL 1984

ŠTEVILKA 2



Z lanskega prvomajskega pohoda na
Graško goro, goro jurišev XIV. divizije

Praznovanje 27. aprila in 1. maja '84 v naši občini

Tudi letos so družbenopolitične organizacije v naši občini, v prvi vrsti sindikat, praznovanje 27. aprila, dneva OF, in praznika dela 1. maja zastavile enotno za vso občino tako z vsebinskega vidika kakor z vidika stroškov.

Od osrednjih prireditev je prva že bila - odprtje razstave likovnih del osnovnošolske mladine v naši občini, z vsebino "Življenje v svobodi", v OŠ Veljka Vlahovića danes - v četrtek, 26. aprila - ob 8.45.

Danes, 26. aprila, ob 18. uri bo nadalje v domu kulture v Titovem Velenju podelitev odlikovanj, priznanj OF in srebrnih znakov ZSS, poleg tega pa koncert dekliškega pevskega zbora srednje družboslovne šole Titovo Velenje.

V soboto, 28. aprila, bo ob 19.30 s trga pred Merxovo "Blagovnico" v Šoštanju krenila proti ribiški koči ob šoštanjskem akumulacijskem jezeru - kjer se bo ob 20. uri s kulturnim programom začelo srečanje delovnih ljudi in občanov v zabavi s plesom - predprvomajska baklada.

V ponedeljek, 30. aprila, bo prirejena tradicionalna baklada pred prvim majem v Titovem Velenju. Začela se bo ob 20. uri na mestnem kotalkališču in nato krenila proti Rdeči dvorani, kjer bo podobno srečanje delovnih ljudi in občanov kot dva dni prej v Šoštanju.

Zjutraj na dan praznika dela 1. maja se bodo po Šaleški dolini razlegli strelji in budnica domačih godbenikov. Že ob 8. uri in vse tja do 11. ure pa se bomo lahko mladi in stari iz Šoštanja in Titovega Velenja z avtobusi delovne organizacije APS odpeljali do Volka v Plešivcu in se odtod sposobni za hojo navkreber peš, nesposobni pa s kombibusom, podali proti Graški gori, gori jurišev slavne štirinajste divizije, kjer bo tokrat že 7. prvomajsko srečanje delovnih ljudi in občanov iz naše občine pa tudi od drugod. V Titovem Velenju se bodo avtobusi ustavljali vsakih deset minut med 8. in 11. uro na avtobusnih postajališčih našega kombinata, v Šoštanju pa ob polnih urah v tem času na mestni avtobusni postaji. Popoldne, s srečanja, pa bodo avtobusi začeli voziti od Volka v Plešivcu ob 17. uri. Vendar če bo deževalo, tega tradicionalnega srečanja letos ne bo.

Poleg teh glavnih prireditev bo v soboto, 5. maja, ob 13. uri pri jašku Škale še spominjska slovesnost ob 40-letnici napada borcev Bračičeve brigade na RLV in bivšo velenjsko termoelektrarno.

Vabi vas odbor za pripravo prireditev pri občinskem svetu ZSS-Titovo Velenje.

Delavkam in delavcem SOZD REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje, njihovim svojcem in upokojenim delavcem združenih organizacij v SOZD za prvi maj, praznik dela, iskreno čestitamo in želimo za naprej še več uspehov in sreče

Iskrene čestitke tudi drugim občanom!

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi SOZD

67 naših delavcev se je vselilo v nova stanovanja

LE KAPLJA V MORJE NEREŠENIH PROŠENJ

V ponedeljek dopoldne, 26. marca, se je v Delavskem klubu v Titovem Velenju zbralo 117 dobitnikov novih družbenih najemnih stanovanj, med katerimi je bilo tudi 67 delavcev iz OZD našega kombinata.

Zbrani bi naj dobili ključke od novih stanovanj v bloku z gradbeno oznako A3, ki je zrasel na Kardeljevem trgu v Titovem Velenju. Vendar ključev niso dobili, ker so se v stanovanjski skupnosti premislili in sklenili, da jih bodo delili skupaj s sanitarnimi baterijami v skupnem prostoru za stanovalce v novem bloku. Zato pa so vsi dobitniki novih stanovanj, ki so prišli na ta zbor, podpisali odločbo "o pridobitvi lastnosti imetnika stanovanjske pravice" v stanovanju, ki so ga dobili, zapisnik o ugotovljeni vrednosti dobljenega novega stanovanja, tisti, pri katerih je šlo le za zamenjavo družbenega najemnega stanovanja, pa še izjavo, da bodo staro stanovanje izpraznili v petnajstih dneh.

Medtem ko so srečni dobitniki novih stanovanj podpisovali te listine, smo se zapletli v pogovor z Jožetom Zavratnikom, referentom za stanovanjska vprašanja delavcev v naši sestavljeni organizaciji, ki nam je povedal:

"Teh 67 stanovanj za naše delavce je prva in najbrž tudi zadnja večja letošnja pridobitev novih stanovanj za delavce naše sestavljene organizacije.

Od teh stanovanj so jih 49 dobili rudniški delavci, 6 delavci iz ESO, po dve stanovanji delavci iz Sipaka, Avtoprevoznitstva in servisov, Tiskarne in Družbenega standarda, preostala pa delavci iz EFE, Zavarovanja, AOP in skupnih služb našega kombinata.

Preostala stanovanja v tem bloku - med njimi je tudi 12 solidarnostnih - so dobili delavci drugih OZD v naši občini; od solidarnostnih nekaj stanovanj tudi drugi občani, ki so izpolnjevali pogoje za pridobitev takega stanovanja.

Za tokrat razdeljena stanovanja našim delavcem smo v REK združili 128 milijonov dinarjev, cena kvadratnega metra stanovanjske površine v teh stanovanjih pa je dosegla skoraj 29 tisoč dinarjev.

Kljub temu, da so ta stanovanja velika pridobitev za kolektive OZD našega kombinata, pa vendar ne odtehtajo veliko, če se ozremo na podatek, da nam ostane še 463 nerešenih prošelj za novo ali staro družbeno najemno stanovanje in 131 nerešenih prošelj za zamenjavo stanovanja. Po izkušnjah iz prejšnjih let pa lahko za letos računamo še na dodatnih 139 prošelj, saj smo jih februarja, na primer, dobili kar 38.

Ti podatki so pereči posebno zato, ker so možnosti za reševanje stanovanjskih problemov naših delavcev v bodoče sila slabe, saj za letos lahko računamo le še na pridobitev 10 dvosobnih mansardnih stanovanj z adaptacijo petih petorčkov v mestni krajevni skupnosti Titovega Velenja Desni breg in še na 30 do 35 stanovanj, iz katerih se bodo naši delavci do konca leta preselili v svoje hiše.

Po pogodbi z Vegradom bi decembra letos resda morali dobiti še 69 stanovanj v bloku z gradbeno oznako 1A-1B, ki je v izgradnji v soseski Šalek III, vendar zaradi letošnje dolge zime in faze, v kateri so gradbena dela pri tem bloku, moramo računati, da se bo rok njegove izgradnje podaljšal v tretji ali četrty mesec prihodnjega leta. Predračunska vrednost tega bloka pa je 130 milijonov dinarjev.

Prihodnje leto junija bi po pogodbi, tudi z Vegradom, morali nadalje pridobiti še 40 stanovanj v bloku 2A-2B-2C, ki bo tudi zgrajen v soseski Šalek III, njegova predračunska vrednost pa je 82 milijonov dinarjev.

Številni naši delavci, ki čakajo na novo stanovanje ali zamenjavo stanovanja, se bodo nedvomno razveselili tudi bližnjega podpisa pogodbe za izgradnjo bloka 4A-4B prav tako v soseski Šalek III, v katerem bo za delavce REK okrog 70 stanovanj, poleg tega pa 28-stanovanjskega bloka, ki bo zgrajen v Šoštanju, v njem pa bo - pretežno za potrebe TE Šoštanj - 18 naših stanovanj.

Sredstva za pridobitev stanovanj v teh objektih so deloma že zbrana, kolikor še niso, pa jih še bomo iz nadaljnega združevanja sredstev za stanovanjsko izgradnjo.

Kljub vsej tej zastavljeni stanovanjski izgradnji za potrebe našega kombinata pa spričo naglega povečevanja števila novih prošelj za stanovanje ni vzroka za optimizem tistih, ki so prošnjo za stanovanje že vložili, saj če je zadnja leta bila povprečna čakalna doba za pridobitev družbenega najemnega stanovanja pri REK dve do tri leta, v bodoče ne bo krajša, temveč znatno daljša, je nič kaj optimistično Jože Zavratnik končal pomenek. Seveda pa te besede niso prizadele srečnih dobitnikov novih stanovanj okrog njega, če so jih slišali. Zakaj

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Ivan Jelen (RLV - J. Škale), Anton Ribarič (RLV - DSSS) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnica Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik (namestnika začasno nima), EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Gril), Avtoprevoznitstvo in servisi - Vili Malovšek (namestnik Branko Kranjčec), Tiskarna - Silvo Pešak (namestnica Marija Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Irena Likar (namestnica Mira Uranc), Zavarovanje - Niko Pečovnik (namestnik Roman Golčar), DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar reporter), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinar-ka lektorica), Vesna Kores (DSSS SOZD - tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (DSSS SOZD - telefon 851 100, interno 260 - soba 58 nad pošto Titovo Velenje)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 850 566 ali 851 630) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov



Nova stanovanja so dobili v bloku z gradbeno oznako A3,...



ki je zrasel na Kardeljevem trgu v Titovem Velenju.



njihove misli so bile še pri dobljenem stanovanju. Sicer pa pogledajmo, kaj je kdo o njem in čakanju nanj povedal!



Stanimir MLADENVIČ,
KV ključavničar, zaposlen
v temeljni organizaciji
RLV Jamska mehanizacija:

"Doslej sem z ženo in dvema otrokoma živel v garsonjeri. Na trisobno stanovanje, ki sem ga zdaj dobil, sem čakal skoraj štiri leta. Zato sem danes - morda tudi zaradi tega, ker še ne vem, koliko bom moral plačati soudeležbe - zelo vesel. Letos mineva dve leti, odkar sem začel varčevati za novo stanovanje, in upam, da bo privarčevani znesek zadostoval za plačilo soudeležbe.

Kljub temu, da je z današnjo razdelitvijo stanovanj naša temeljna organizacija bogatejša za 5 stanovanjskih enot, pa s tem ni bistveno rešila problema stanovanjske izgradnje za svoje delavce. Kajti, kolikor vem, imamo v naši temeljni organizaciji še 65 nerešenih prošelj za staro ali novo družbeno najemno stanovanje in 40 nerešenih prošelj za zamenjavo stanovanja."



Jože TKAVC, kretničar,
zaposlen v TOZD RLV
Jamski transport:

"Z ženo in dvema predšolskima otrokoma sem doslej živel v dvosobnem stanovanju s površino 54 kvadratnih metrov, danes pa se bomo preselili v novo trisobno stanovanje, ki je od starega večje kar za 30 kvadratnih metrov.

Čeprav žena ni zaposlena in moj mesečni osebni dohodek brez plačanih sobotnih in nedeljskih 'šihtov' ne znaša več kot 26 do 27 tisoč dinarjev, pa bom moral za to stanovanje plačati veliko soudeležbe; natančnega zneska še ne vem, pravijo pa, da več kot 170 tisoč dinarjev. Vendar upam, da bom zmogel poravnati tako veliko denarno obveznost; seveda pa na račun družinskega standarda moje družine."

Jože SVETKO, KV avtomehaničar,
zaposlen v TOZD ESO
Krovsko-ključavničarski obrati:

"Mislim, da je danes v Delavskem klubu le malo ljudi, ki bi bili tako veseli novega stanovanja, kot sva ga midva z ženo. Zdaj sva stanovala v stari, za bivanje popolnoma neprimer- ni graščini v Lazah pri Titovem Velenju, prej pa - leta 1982 -



Jože SVETKO: "Ni prav, da morajo nekateri, posebno mladi ljudje, toliko pretrpeti, preden pridejo do primerne stanovanja."

dobre tri mesece celo v šotoru, skupaj s takrat komaj štiriletnim sinom. Pred manj kot letom dni se nam je pridružila še hčerka, zato bo vselitev v stanovanje, ki smo ga tokrat dobili, deloma tudi na račun solidarnostnih sredstev, za nas zares velik praznik; to kljub temu, da sva morala plačati skoraj 70 tisoč dinarjev soudeležbe.

Ne morem pa pozabiti, da je imela žena, ki dela v Gorenju, skoraj pet let vloženo prošnjo za stanovanje, a ji njena OZD, kljub našim skrajno slabim stanovanjskim razmeram, prošnje ni rešila. V ESO - kjer sem jaz zdaj zaposlen že tri leta, prošnjo za stanovanje pa sem vložil leto dni po začetku dela - so se obnašali podobno kot v OZD, kjer dela žena... Ni prav, da morajo nekateri, posebno mladi ljudje, toliko pretrpeti, preden pridejo do primerne stanovanja!"



Vlado OREMUŽ, KV orodjar,
zaposlen v TOZD Sipaka
Kovinski izdelki in galanterija:

"Z ženo in leto dni staro hčerko sem doslej stanoval pri tašči. Ravno te dni mineva poldrugo leto, odkar sem vložil prošnjo za stanovanje, in priznati moram, da sem ga dobil še dokaj hitro. Ob tem pa ni nepomembno, da bom moral plačati okrog 100 tisoč dinarjev soudeležbe, vendar upam, da bova z ženo, ki je zaposlena v delovni organizaciji Modni salon, zmogla poravnati to, za našo mlado družino ne ravno majhno materialno obveznost."

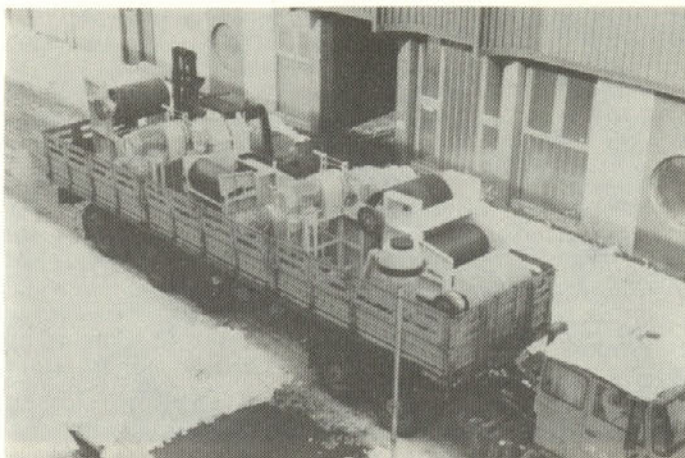
Pripravil Bojan Ograjenšek

Dragan Čelofiga, ESO

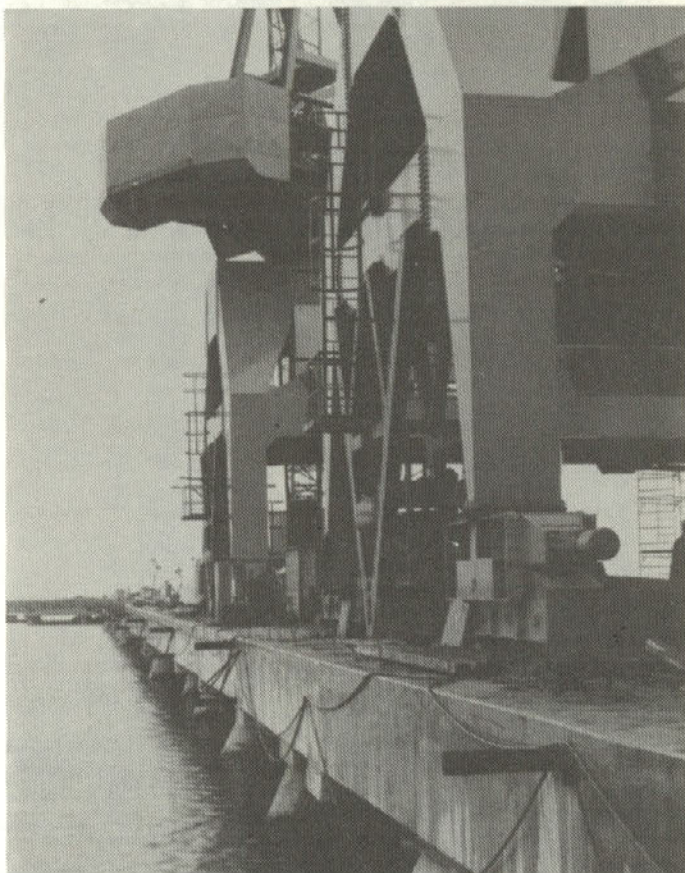
Z GRADBIŠČA V LUKI KOPER

Po dolgi in zanimivi vožnji skozi sneg smo tam nekje pri Črnem kalu vendarle ubežali snežnemu meteu. Dežja se seveda nismo znebili.

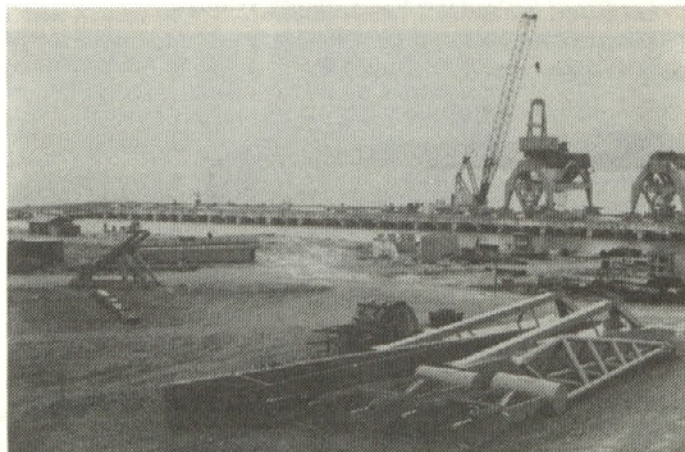
Ankaransko križišče. Pozorno gledam skozi obrizgano avtomobilsko okno, kdaj bom zagledal nekaj, kar bo ustrezalo podobi,



Pošiljka za Luko Koper med nalaganjem v ESO



V Luko Koper: žerjav, ki ga gradi Metalna, spada med velike; spodaj: pomol v izgradnji bolj od daleč



ki sem si jo ustvaril o precej velikem gradbišču, kajti terminali, končne postaje, za razsute tovore v Luki Koper niso mačji kašelj.

"Vidite?" nas opozori Petrovič, član poslovnega odbora naše delovne organizacije za marketing in vodja projekta, ki ga naša delovna organizacija izvaja v Luki Koper.

Res, na levi se skozi mrakoben dan pokažejo konice žerjavov, grobi betonski zidovi pogonskih in presipnih postaj (centralna s komando je seveda največja), in ko pridemo po kotanjasti cesti že čisto blizu, prepoznamo že tudi napol montiran pristaniški žerjav Metalne, našo kotno presipno postajo in veliko materiala, deponiranega (kajpada na dežju, saj skladišč ni pri roki) pred vrsto bivalnih kontejnerjev.

Eden od bivalnih kontejnerjev je naš; tu je naš "štab" in seveda glavni "poveljnik naših frontnih enot" inženir Branko Vede.

Že med pozdravljanjem je bila izrečena beseda "kava", saj smo je po napornem potovanju bili res potrebni.

Takoj so se začeli tudi "bojni" posveti. Najprej interni - ESO, ker so drugi, ki bi morali priti na glavni sestanek, zaradi snega na cestah zamudili.

Med temi posveti smo se dobro uro ubadali z načrti, skicami, številkami, problemi in problemčki, ki jih - to je treba reči - Vede kar dobro brzda, dasiravno so tudi težave, katerih odpravljanje ni odvisno samo od nas - od ESO.

Vreme je poglavje zase. Ta dan je deževalo in pihalo, pa so fantje rekli, da je še kar mirno; da je treba videti, ko vleče burja.

Medtem ko sta Petrovič in Sitar (vodja proizvodnje Krovsko-ključavničarskih obratov) bila na sestanku s predstavniki Metalne (ki je glavni izvajalec del) in STT, sem prekolovratil celo gradbišče in videl: teren je urejen, material skrbno zložen, naši električarji hitijo spravljati elektro razdelilne omare z dežja v komandno stavbo - pri tem si pomagajo z avtomobilskim dvigalom - dež jih ne moti, nanj se sploh ne ozirajo, vhodna odprtina pa je hudičev "knap" - na milimetre. Prijetno me je presenetila tudi iznajdljivost delavcev na gradbišču, ko sem opazil pomožni oder iz desk, na vrhu pa močan jeklen U profil za zavarovanje pred hudim vetrom. Res sem dobil občutek, da delo "klapa".

Zamikalo me je še, da si ogledam notranjost stavbe in seveda vrhno ploščad. Vendar to se mi je otovorjenemu z dvema fotoaparatom, ki sem ju pred dežjem moral skrivati pod plaščem, in to zimskim, komaj napol posrečilo. Vsi prostori so bili namreč preprejeni z opaži in podpornimi ogrodji, prehodi z enega nivoja na drug pa bolj primerni za opice kot človeka, kljub temu, da je bilo vse dobro prepleteno z odri in zaščiteno.

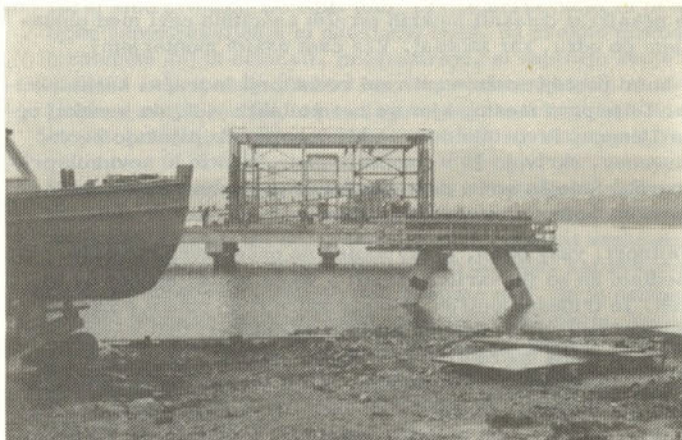
Šele ob drugem poskusu, ko se mi je pridružil naš Mirko Sitar, in ko sem se sprijaznil, da bom moral plašč dati v čistilnico, sem lahko občudoval gradbišče z vrha.

Z veliko fantazije in Mirkovimi sugestijami se mi je z vrha gradbišča posrečilo zamisliti že končan objekt. "Tam, kjer rijejo trije buldožerji, bo deponija. Tisti betonski zob - to je presipna postaja! Betonski nosilec, ki gleda iz morja, je nosilec drugega mosta," in še in še so se mi utrinjale misli.

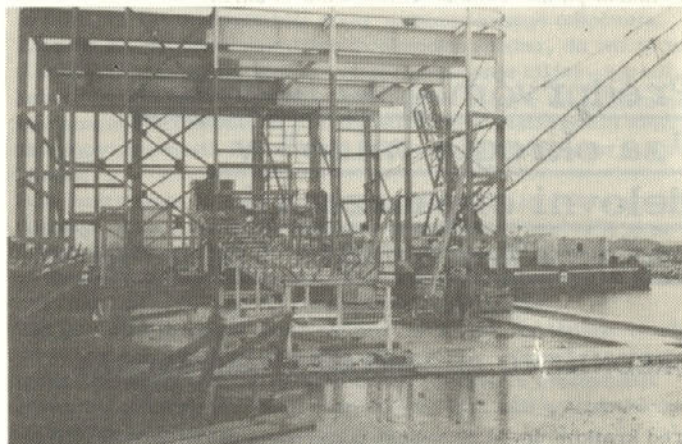
Ko bi v resnici šlo tako hitro kakor v mislih! V resnici je namreč kar precej zamude. Predvsem zaradi gradbenih del. Vendar z dobro organizacijo se bo dalo marsikaj še popraviti. Tudi v Kulkwitzu smo se najbolj izkazali prav proti koncu, ko resnično znamo zagrabiti za delo in popravljati tudi tuje grehe.

Kljub mokri glavi in vodi v čevljih sem se podal še na pomol, kjer so delavci Metalne delali na napol zgrajenem ogromnem pristaniškem žerjavu, naša delavca Sedovnik in Boljte iz KKO pa na še nepokriti kotni presipni postaji.

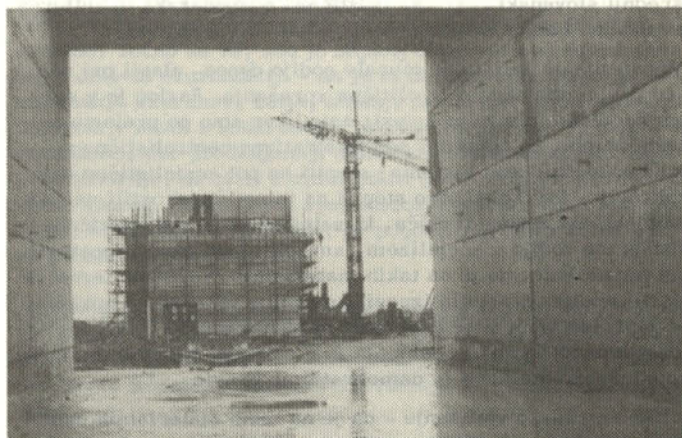
Tudi slednjih dveh pršenje dežja ni motilo; da jih v roke ne zebe, mi pa sploh ni bilo jasno, saj mene je mraz, ko sem se



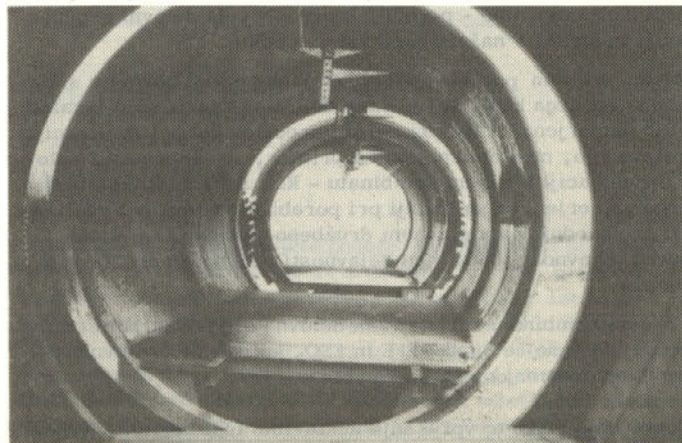
Kotna presipna postaja, ki jo gradimo delavci ESO, s presipom in pogonskimi stroji



Pogled na komunalno stavbo (spodaj)



Okrogli transportni mostovi so nekaj posebnega.



le nekajkrat dotaknil mokrih mrzlih zaščitnih cevi med plezanjem po odru, kar stresal. Vsa čast našim monterjem!

V kotni postaji so že montirani reduktorji in tračna konstrukcija. To je prvo mesto, kjer se res že lahko vidi, da je nekaj opravljenega. Preostala dela se kljub temu, da potekajo že več mesecev, skrivajo še v tisočeri podrobnostih in nevidnih pripravih. Šele ko se bo montaža zares popolnoma razmahnila, bo vidna kontura celotnega objekta.

Najlepši, vsaj zame, je bil pogled na naše cevne mostove, medtem ko so jih varilci spajali v večje enote, seveda še na tleh. Te trideset metrov dolge predore bodo potem z žerjavi dvignili na podpornike, od katerih so nekateri tudi v vodi. Za to pa bo treba uporabljati tudi plovno dvigalo, ki je doslej rabilo gradbincem za betoniranje. To bo verjetno najzahtevnejše delo pri montaži, in prepričan sem, da si bodo takrat, ko bo to delo končano, vsi globoko oddahnili, z inženirjem Vedejem vred.

Do takrat pa nas čaka še veliko dela in skrbi.

Predprvomajski pogovor "za okroglo mizo" v delovni organizaciji našega kombinata Tiskarni

UREDNIŠTVO RUDARJA-INFORMATORJA

Pred kratkim umrlí slovenski kulturno-politični delavec Uroš Kraigher je pred dobrimi tridesetimi leti v Naših razgledih - osrednji slovenski reviji za politična, gospodarska in kulturna vprašanja, katere soustanovitelj je tudi bil - zapisal:

"Vprašanja socialistične morale sodijo danes, zlasti pri nas, med poglavitna družbenopolitična vprašanja. Razlog je v svojem načelnem bistvu preprost: zato, ker smo po prelomu s stalinizmom, po opustitvi administrativno centralističnega družbenopolitičnega sistema, stopili na pot socialistične demokracije. Brž ko pa smo stopili na to pot in sprostili vse tiste objektivne zakone tržišča, ki sami od sebe, avtomatično, nikakor ne vodijo v socializem, smo se nujno morali postaviti tudi na stališče, da je na takih materialnih družbenih temeljih socializem predvsem in izrazito moralno vprašanje, vprašanje moralne moči tiste osebnosti in skupnosti, ki je v vseh organih družbenega gospodarjenja in v političnem življenju nosilec socialistične ideje in demokratičnih pravic..."

Koliko se vam to vprašanje - da je na takih materialnih družbenih temeljih socializem predvsem in izrazito vprašanje moralne moči delovnega človeka proizvajalca in samoupravljalca - zdi danes aktualno - pereče, žgoče - v vaši delovni organizaciji in širše: v našem kombinatu, občini...?

Zbrani pri tem pogovoru namreč lahko o tem govorite s širokega zornega kota, saj je vaša delovna organizacija izrazito tržno usmerjena - tako pri porabi sredstev kot pri realizaciji proizvodnje, medtem ko sta, na primer, obe energetske delovni organizaciji v našem kombinatu - RLV in TE Šoštanj - bolj tržno usmerjeni organizaciji pri porabi sredstev, pri realizaciji proizvodnje pa v glavnem družbeno-plansko, saj njuna glavna dejavnost spada med dejavnosti posebnega družbenega pomena.

V našem kombinatu seveda vaša delovna organizacija ni edina takšna; take so še Sipak, EFE in ESO, kolikor je proizvodno-storitveno usmerjena izven kombinata.

Enostavneje lahko to vprašanje zastavimo tudi takole:

Koliko je po vašem mnenju v odnosih znotraj vaše delovne organizacije in njenem gospodarskem in družbenopolitičnem okolju že demokracije, ustvarjalne svobode in discipline, koliko pa še vedno neenakosti - "nadrejeni, podrejeni; višji, nižji" - mezdne miselnosti - "denar je sveta vladar, zato sem vreden in delam tako in toliko, kolikor zaslužim in za plačo lahko dobim, kupim" - poslušnosti, pokorščine - "podrejanja vsiljenemu delovnemu redu iz strahu pred posamezniki in nevzgojnimi kaznimi" - ter zaradi vsega tega "vere v državo" namesto v socialistično samoupravljanje?

ODGOVORI

Franjo MAŽGOŃ, direktor DO Tiskarna: Všeč mi je, da je uredništvo tale naš pogovor zastavilo z vprašanjem o socialis-



Udeleženci pogovora "za okroglo mizo" v delovni organizaciji našega kombinata Tiskarni



tični morali. Čas ob prvem maju je primeren za tak pogovor. Pri nas bi dandanes sploh morali več razglabljati o principih socialistične morale, nemoralnih ravnanjih in dejanjih in terjati, da se kršiteljem socialistične morale izrečejo ustrezni ukrepi. V ta namen pa bi morali najprej vedeti, kaj je socialistično moralno, saj je to pogoj za prepoznavanje konkretnih nemoralnih dejanj - v vsakdanjem življenju, delu, okolju - in izrekanje ukrepov zanje. Ta proces pa seveda mora potekati javno, demokratično in z dokazi za storjeno nemoralno dejanje. Vendar pri sprejemanju odločitev v tem procesu smo v naši delovni organizaciji - verjetno pa tudi marsikje druge v našem kombinatu kakor tudi izven njega - velikokrat v zadregi, kakšno odločitev sprejeti. Vzroki za to pa so tile:

- 1) Po številu delavcev smo mala delovna organizacija, saj šteje naš kolektiv le 65 delavcev, program naših izdelkov in storitev pa je zelo širok. Zato težimo k univerzalnosti strokovnega znanja in ne k strokovni specializaciji naših delav-

cev. Tako si zagotavljamo po eni strani nadomeščanje odsotnih delavcev od dela, po drugi pa operativnost poslovanja – sposobnost za prevzemanje in izvedbo prevzetih del. Spričo take naravnosti – ki jo terjajo tako naše kadrovske kakor tudi materialne možnosti – pa je seveda nemogoče od vsakega delavcapri vsakem delu pričakovati produktivnost specialista oziroma mu očitati malo produktivnost, ko pa ga po drugi strani silimo v obvladovanje široke palete del in strokovnega znanja.

- 2) Za nedelo, slabo opravljeno delo, premalo količino opravljenega dela, nerednost delavca pri delu in druge oblike delovne nemorale smo – neglede na to, da je delovna morala delavcev v DO Tiskarna na splošno dobra – krivi vsi, če se jim v skladu s kolektivno sprejetimi normami ne postavimo po robu in tako zavarujemo poslovno uspešnost svoje organizacije združenega dela. Vendar osebno sem proti izrekanju hudih sankcij, saj z njimi kolektiv v bistvu nič ne pridobi, delavcu, ki mu je bila taka sankcija izrečena, pa lahko naredi nepopravljivo škodo; menim, da je boljše na ljudi vzgojno vplivati, z ukrepi, ki zbudijo vest, zmožnost človeka za moralno presojo svojega obnašanja in ravnanja.
- 3) Delavci – starejši, ne pa tudi mladi – so pri nas na splošno radi vodeni; od posameznika do posameznika je potreba po podrejanju drugemu seveda različna – odvisna od tega, kolikor je kdo osebnostno vsestransko razvit. Vendar vodenje ljudi ni enostavno delo; terja znanje, ustvarjalnost – brez tega ni vodenja in iz vodenja brez ustreznega znanja, ustvarjalnosti izvira tudi marsikatera zamera med delavci, medtem ko se ljudem zdi moralno priznati avtoriteto nekemu, ki zna voditi.
- 4) Kakor marsikje drugje v naši družbeni skupnosti tudi v naši delovni organizaciji ni največja vrednota in temeljni kriterij uspešnosti človek, temveč dohodek – denar. Vzrok tega je v marsičem v naravi ljudi in sistemu delitve sredstev za vse vrste porabe, ki ga imamo. Logična posledica te denarne morale pa je, da delavcu niso toliko vrednote delo, ustvarjalnost, človečnost kakor plačilo. Vendar v tržnem gospodarstvu, ki ga vse bolj uveljavljamo, je to tudi razumljivo. V njem je dohodek glavni cilj in obenem merilo ocenjevanja uspešnosti OZD. Dohodku se morajo podrežati vsi drugi cilji. Saj tudi v zakonu o združenem delu – člen 45, 1. od stavek – piše:

"Dohodek je del celotnega proizvoda družbe, ki ga delavci v temeljni organizaciji pridobivajo v denarni obliki kot družbeno priznanje za rezultate svojega in celotnega družbenega dela,..."

Nadalje sicer piše tudi: "... v pogojih socialistične blagovne proizvodnje," in da delavci v temeljni organizaciji odločajo o dohodku na podlagi svoje pravice dela z družbenimi sredstvi, toda na blagovno proizvodnjo pri nas vse bolj pritiskajo objektivni zakoni svetovnega tržišča.

- 5) Samoupravljanje bi resdanaj bilo naš proizvodni način in ne politična muha ali utopija. Vendar se marsikdaj nič ne čudim, ko mi kakšen delavec pravi, da v združenem delu ne moremo govoriti o samoupravljanju, dokler bomo pričeli praksi sprejemanja cele vrste gospodarskih odločitev izven OZD in potiskanja delavstva na raven zgolj glasovalnega stroja za že tako in tako sprejete odločitve. Torej se bo s to prakso treba ostro spopasti. V naši delovni organizaciji smo, denimo, začeli zavračati vse, pri čemer ne zaznamo svojega interesa, in to kljub pritiskom od zunaj, da bi to in ono le sprejeli. Smo za solidarnost, če je pošteno odmerjena in velja za vse.

Res je stvar posameznika, ali bo prevzel funkcijo odločanja in z njo povezano odgovornost ali pa to funkcijo prepustil drugim in tako dopustil, da morebiti pride celo do izkoriščanja človeka po človeku. To je res, kakor je res tudi, da odločanje o nečem terja ustrezno usposobljenost, znanje, še več: odločitev je človeška, moralna, če temelji na znanju. Kolikokrat smo že rekli, da ni in ne more biti stvar samoupravne odločitve, ali je, na primer, miza miza, pepelnik pepelnik ali ne; samoupravno lahko odločamo o ciljih, učinkih, ki jih želimo doseči.

Torej smo premalo naredili tudi pri izobraževanju za praktično samoupravljanje in navajanju ljudi, da prejetu gradivo, o katerem naj bi odločali, preštudirajo, si zapišejo svoja stališča in pripombe v zvezi z njim, se na sestankih za uveljavitev svojih stališč in predlogov znajo tudi boriti ali odstopati od njih, če se v razpravi pokažejo za nesprejemljive.

- 6) Precej vprašanj se nam zastavlja tudi o moralnosti delitve po delu. Vendar ne glede na to, ali delo je merilo, kriterij vrednosti delavca ali ne. S tem, da mora položaj vsakogar v vsakem delovnem okolju biti odvisen od tega, kaj in kako dela, se strinjamo, toda ob tem menimo tudi, da je delitev po delu moralna le ob enakosti možnosti vseh zanjo. Torej če je osebni dohodek, ki ga dobi delavec po dogovorjenih kriterijih, v popolni odvisnosti od njegovega delovnega rezultata in prizadevnosti. Enostavno rečeno: delitev po delu mora biti absolutno poštena.

Štefan TKALEC, predsednik osnovne organizacije zveze sindikatov v DO Tiskarna: Drži, kar je direktor rekel o tem, kaj je lahko in kaj ne more biti stvar samoupravnega odločanja. Zato se mi zdi nesprejemljivo in obsodbe vredno, da eni in isti v našem kombinatu stalno ovirajo doseganje ciljev, zaradi katerih je bil naš kombinat ustanovljen. Zakaj v kombinatu ne moremo doseči enotnosti pri uresničevanju zastavljenih nalog na osnovi sprejetih izhodišč na konferencah komunistov v kombinatu?

Tudi kadrovanje za dela in naloge predsednika in članov poslovnega odbora naše sestavljene organizacije v novem mandatsnem obdobju se že neznosno dolgo vleče. Na sejah delavskega sveta SOZD pa so eni in isti navadno že vnaprej proti vsemu, kar bi naj za vse OZD kombinata bilo skupno.

Kaj je v ozadju vsega tega? Delavci se o tem vprašujejo in sindikat je za to, da jih o tem informira.

Sploh je mnogo stvari, katerih ozadja delavci v proizvodnji skorajda ne poznajo. Tako je po mojem bilo tudi s Koertingom v Gorenju...

V naši delovni organizaciji sindikat skrbi za informiranje delavcev. Oglasne deske odpravljajo svojo vlogo. Komuniciranje med delavsko bazo in njenimi organi v delovni organizaciji je urejeno. Točno se ve, kdo je najbolj odgovoren za informiranje v delovni organizaciji – da je to direktor. Problem pa je zajemanje interesov, želja, mnenj, predlogov in pripomb pri delavcih v zvezi s konkretnimi gradivi, ki pridejo od zunaj, in sicer zato, ker predlagatelji delavce neustrezno ali pa sploh ne motivirajo, da bi si z njimi belili glavo. Zato se delavci še vedno najbolj zanimajo za svoj osebni dohodek. Le večinoma delavci, ki so širje razgledani, se poglobljajo tudi v stvari, ki se jih ne tičejo neposredno.

Marjan MUNDA, predsednik delavskega sveta DO Tiskarna: Zato, ker je naša delovna organizacija po številu delavcev majhna, je v delo samoupravnih organov v njej vključena večina delavcev. Že samo v delavskem svetu je 11 od vseh 65 delavcev.

Tedenska rekreacija v zdravilišču Topolšica za delavce RLV

Delavci RLV, ki izpolnujete pogoje, objavljene na strani 7 (točka B) Informatorja št. 11 z dne 30. 3. 1984, prijavite se še za brezplačno tedensko rekreacijo med celim letom pod strokovnim vodstvom fizioterapevta v zdravilišču Topolšica! Prevoz je urejen. Prijave sprejema rektor Jože Grubelnik, vsak delovni dan v času dopoldanske delovne izmene v sobi 44 nad pošto Titovo Velenje (III. nadstropje, telefon interno 261). Pri njem dobite tudi vse podrobnejše informacije.

Delavci delegati so tudi pripravljeni izpolnjevati svoje delegatske obveznosti. V razpravah jih je velika večina aktivnih. Le ko se bliža konec delovnega časa, so razprave revnejše. Zato smo na prvi seji delavskega sveta v sedanji sestavi sklenili, naj bodo splohi vse seje samoupravnih organov v delovni organizaciji v času, ki ustreza delavcem, in čim krajše, kar pomeni tudi čim cenejše, saj nam tudi, če so popoldne, zaradi dvozmenskega dela v proizvodni hali odtegnejo veliko delavcev od proizvodnje. V ta namen pa smo terjali tudi, da delavci delegati dobijo vsaj štiri dni pred sejo jedrnat povzetek gradiva za sejo s predlogom sklepov. Vendar razprave po delovnih enotah nam kljub vsemu temu še ne potekajo najbolje; tudi upoštevanje zahteve delavcev, naj na dneвне rede sestankov ne pride več kot po štiri do pet obsežnejših stvari, ni pripomoglo k izboljšanju razprav po delovnih enotah.

Poglavje zase pa so gradiva, ki pridejo iz SIS. Ta gradiva so namreč skoraj praviloma preobsežna in napisana tako, da jih delavci ne razumemo; da bi se predlagatelj kdaj spomnil in v uvodnem delu gradiva napisali, na koga naj se delavci obrnejo, če v gradivu kaj ne razumemo, pa se še tudi ni zgodilo. Kot predsednik delavskega sveta naše delovne organizacije in vodja njene delovne enote "tisk" moram opomniti tudi, da izvršni organi osnovnih družbenopolitičnih organizacij v DO včasih pozabljajo, kje so njihove korenine, saj na svojih sejah preveč premlevajo stvari, ki jih dobijo "od zgoraj", namesto da bi pri svojem delu izhajali predvsem iz interesov in potreb svojih članskih baz, delavcev.

Rajko PRAŽNIKAR, sekretar osnovne organizacije ZK v DO Tiskarna: Naša osnovna organizacija zveze komunistov šteje 10 članov, kar je 15 odstotkov vseh zaposlenih delavcev v DO. Za vedamo se, da to ni veliko; da bomo morali njeno članstvo povečati.

Idejnopolitično usposabljanje in marksistično izobraževanje članov naše osnovne organizacije ZK poteka v glavnem na njenih sejah. Sicer pa smo na njih obravnavali zlasti interno problematiko naše delovne organizacije.

V osnovni organizaciji ZK nam je jasno, da smo komunisti naj bolj odgovorni za družbenopolitične dejavnosti in spoštovanje načel socialistične morale v medsebojnih odnosih delavcev v DO.

Komunisti v DO Tiskarna se vključujemo tudi v prizadevanja za dograditev poslovnega sistema naše sestavljene organizacije, ker mislimo, da je naša sestavljena organizacija kot oblika samoupravnega povezovanja več kot le koristna tako za posamezne vanjo združene organizacije, kakor tudi za celo našo ožjo družbeno skupnost, občino; za občino posebno z vidika možnosti za odpiranje novih del in nalog.

Marija VREČA, predsednica osnovne organizacije mladine (ZSMS) v DO Tiskarna: Naša mladinska organizacija je bila ustanovljena lani 3. decembra. Ob ustanovitvi smo si zastavili program za delo v okviru DO in za sodelovanje z občinsko konferenco ZSMS. Po tem programu v DO prirejamo zabave ob praznikih, razne proslave, prostovoljne očiščevalne in prostovoljne delovne akcije v proizvodnji, športna srečanja itd. Seveda sodelujemo tudi pri obravnavanju samoupravnih aktov in reševanju proizvodnih problemov v DO, zasnavljanju stanovanjske politike, politike štipendiranja in zaposlovanja za potrebe DO. Dejavnosti smo tudi pri ljudski obrambi in družbeni samozaščiti.

Na občinskem nivoju sodelujemo največ pri prostovoljnih delovnih akcijah, raznih kvizih in športnih srečanjih.

V okviru DO zlasti veliko sodelujemo z našo kulturno skupino. Skupaj z njo smo pripravili praznovanje novega leta. Program tega praznovanja je obsegal skeč, nekaj šaljivih iger in skromno obdaritev udeležencev. V počastitev slovenskega kulturnega praznika smo nadalje pripravili razstavo novoletnih čestitk. Tudi dan žena smo popestrili s kratkim kulturnim programom, v mesecu marcu pa smo imeli še očiščevalno akcijo. Udeležba nas mladih in drugih tiskarniških delavcev na vseh teh prireditvah je bila tako dobra, da smo dobili veselje do prirejanja

takih prireditev in za dejavnost v naši mladinski organizaciji sploh.

Mladi delavci smo zastopani tudi v vseh samoupravnih organih v DO. Zavedamo pa se, da moramo ravno mladinci še več storiti tudi za boljše medsebojne odnose in se spomniti tudi na drobne stvari v delovni organizaciji, ki človeku včasih zelo ve liko pomenijo. Od februarja, na primer, s čestitko in rožo izkazujemo pozornost vsem delavcem v DO ob rojstnem dnevu.

Sodelujemo tudi pri delavskem športu in rekreaciji našega kombinata, a žal ne v polnem številu. Nekaterih se nam pač še ni - tako kot verjetno tudi v drugih osnovnih organizacijah ZSMS v SOZD REK - posrečilo pritegniti. Morda zato, ker se še nismo dovolj potrudili, da se bi vključili v naš delavski šport in rekreacijo. Pravzaprav pa gre pri tem za mlade ljudi, ki sploh ostajajo nekje na robu dogajanja. Ne vem, zakaj. Ali zato, ker se jim zdi, da za mlade ljudi take dejavnosti ne morejo biti za nimive? Vendar to ni res; trdim lahko, da bi ravno z vključevanjem v take dejavnosti dobili veselje za družbeno dejavnost sploh.

Probleme imamo tudi pri navezovanju stikov z učenci štipendisti naše delovne organizacije, ker se šolajo v Ljubljani in jih zato komaj kdaj vidimo.

Ob vsem tem pa vsekakor moram omeniti, da člani osnovne



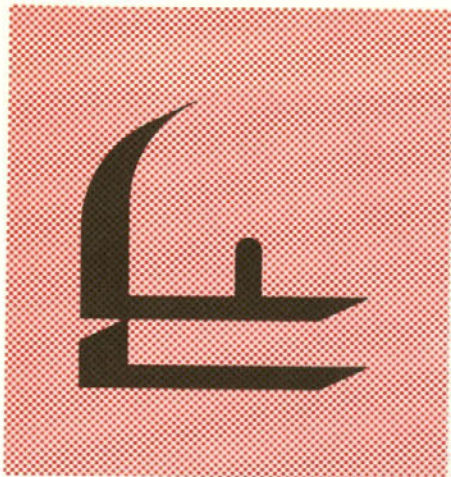
Ljudje, stroji in tiskovine v proizvodni hali DO Tiskarna

organizacije ZSMS pri naših vodstvenih delavcih in direktorju dobimo vso podporo za uresničevanje svojega delovnega programa. Da se ne zlažem: včasih res pride do "kratkega stika" med njimi in nami, a se potem vse hitro uredi. Običajno se to zgodi ob raznih prireditvah, ko nam zmanjkuje časa in želimo kaj pripraviti tudi med delovnim časom, sicer pa naše aktivnosti vedno potekajo v našem prostem času.

Naša osnovna organizacija ZSMS torej živi, velika škoda pa je, da ne tudi v zadostni povezavi z drugimi osnovnimi organizacijami ZSMS v SOZD REK. Nimamo nobenih skupnih smernic za delo. Tako vsaka dela, kakor ve in zna. Upam pa, da se bo to kmalu uredilo. Občinska konferenca ZSMS je namreč dala pobudo za ustanovitev koordinacijskega sveta osnovnih organizacij ZSMS SOZD REK, ki bi naj usmerjal in povezoval vse osnovne organizacije v našem kombinatu.

Nadaljevanje in konec v eni od prihodnjih števil Informatorja!

UGODNO PROdam dobro ohranjenega golfa nemške izdelave, letnik 1977. Kličite na telefon SOZD REK interno 260 ali pa se oglasite na naslov: Jože Ržek, Šlandrova 16, Titovo Velenje.



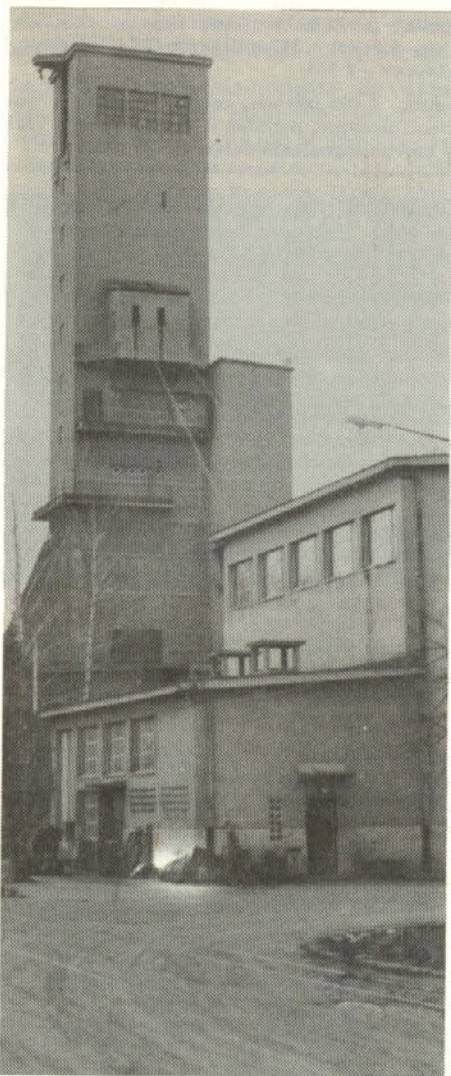
RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XVIII

ČETRTEK, 26. APRIL 1984

ŠTEVILKA 2



PRILOGA - 10 LET NAŠEGA KOMBINATA

Razvoj samoupravnne organiziranosti

Delavci temeljnih organizacij združenega dela s področja rudarstva in proizvodnje električne energije v Šaleški dolini so 5. marca 1974 iz svojih in širših družbenih interesov združili delo in sredstva v delovni organizaciji Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje.

Osnovni cilji združevanja v delovno organizacijo REK so bili: zagotavljanje možnosti za organizirano zadovoljevanje potreb po energiji iz šaleškega rudarsko-elektroenergetskega potenciala, bolj usklajena vlaganja v razširjeno reprodukcijo in zagotavljanje optimalnejšega izrabljanja energetskih virov v Šaleški dolini.

Večina odkopanega premoga v RLV izgori v kotlih šoštanjskih termoelektrarn in to je že po preprosti logiki terjalo od rudarjev in elektrikaev v Šaleški dolini kar najtesnejše sodelovanje pri načrtovanju njihove proizvodnje, odpravljanju vseh težav v zvezi z njo ter družbeno-ekonomsko povezovanje.

Rudarji v RLV in elektrikaev v TE Šoštanj so že zdavnaj spoznali, da proizvajajo skupni proizvod: električno in toplotno energijo - in da sta zato njihovo delo ter dohodek soodvisna.

Ustava iz leta 1974 in nato še zakon o združenem delu sta skupni interes delavcev združenih organizacij v DO REK Velenje še potrdila in terjala nadaljnje razvijanje in poglobljanje samoupravnih odnosov v kombinatu, da bi vsak delavec lahko neposredno odločal o pogojih in rezultatih združenega dela. Na tej osnovi - seveda tudi zaradi razvoja dejavnosti in organizacije dela, večjega obsega poslovanja in večjega števila delavcev - je delovna organizacija REK postopno prerastla v sestavljeno organizacijo združenega dela. Samoupravni sporazum o združitvi delovnih organizacij v SOZD REK Velenje je bil sprejet 15. februarja 1978.

Obdobje od organiziranja SOZD lahko označimo za obdobje samoupravnne in družbenopolitične aktivnosti, prizadevanj za uresničevanje temeljne vloge in ustreznega položaja delavcev OZD kombinata kakor tudi SOZD kot celote.

Priznati moramo tudi, da so marsikdaj v tem času nekateri podvomili o življenjski vlogi in pomenu SOZD, češ da SOZD nima ustrezne ekonomske podlage in podobno. Nekateri so celo skušali dokazati, da v okviru SOZD ni mogoče ugotavljati prispevka posameznih temeljnih organizacij k skupnemu prihodku, opazne so bile dileme pri ob-

Dalje na 2. strani!

Čestitamo vsem, ki so si iskreno prizadevali za
združevanje dela in sredstev v našem kombinatu
doseganje njegovih temeljnih ciljev
krepitev njegove vloge v ožji in širši družbeni skupnosti

Uredniški odbor

računavanju skupnega prihodka, dvomi o možnostih skupnega gospodarjenja s finančnimi sredstvi, skupni stanovanjski politiki, politiki delitve sredstev za osebne dohodke, politiki izobraževanja in podobno. Zaradi tega so morale konference komunistov v kombinatu - imeli smo jih leta 1981, 1982, 1983 - odgovoriti na osnovna vprašanja nadaljnega reševanja razvoja družbeno-ekonomskih in samoupravnih odnosov v SOZD. Tudi samoupravni organi SOZD so tem vprašanjem namenili veliko pozornosti. Oktobra 1983 je delavski svet SOZD sprejel za vodilo nadaljnega izgrajevanja SOZD program aktivnosti in dopolnjevanja poslovnega sistema SOZD. S tem programom naj bi tudi idejno-politična izhodišča, sprejeta na konferencah komunistov v kombinatu, dobila konkretnjšo vsebino in obliko.

Izpeljava tega programa je torej osnova za nadaljni razvoj našega kombinata, doseganje in večanje vseh ciljev, ki so bili zastavljeni ob združitvi temeljnih organizacij vanj pred desetimi leti. Odgovorni za uresničenje tega programa pa smo vsi delavci SOZD REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje.

Drago Bahun

Prispevki podpisnikov samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje



Janko MEH,
podpisnik samoupravnega
sporazuma za RLV

Ob pripravi in podpisu samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij v delovno organizacijo REK Velenje pred desetimi leti so bili cilji združevanja vanjo dokaj jasno določeni. Nisem bil edini, ki je z optimizmom gledal na možnost doseganja teh ciljev in pričakoval v kratkem času dobre rezultate združitve. Zlasti zato, ker je bilo že pred združitvijo jasno, da obstaja soodvisnost med pridobivanjem premoža in proizvodnjo električne energije v Šaleški dolini in da bi jo kazalo urediti in utrditi v primernih organizacijskih oblikah. Pa tudi dejavnosti v okviru našega kombinata, kot je proizvodnja rudarske opreme, so bile že pred ustanovitvijo delovne organizacije REK Velenje v mnogočem povezane z drugimi dejavnostmi v kombinatu.

Vendar v praksi se je očitno pokazalo, da doseganje zastavljenih ciljev združevanja ni tako enostavno in da tudi pogledi na vlogo kombinata niso tako enotni, kot je to bilo predvideno ob podpisu samoupravnega sporazuma.

Nemogoče je sicer zanikati v marsičem pozitivno vlogo združitve, saj so v teh desetih letih napredovale tako vse posamezne OZD kombinata kakor tudi kombinat kot celota. A ugotovimo lahko, da smo dosegali le del zastavljenih ciljev. Vzroki za to so bili že večkrat obravnavani na različnih ravneh in ob različnih priložnostih. Nedvomno jih lahko delimo na objektivne in subjektivne. Med objektivne lahko štejemo predvsem zunanje vplive oziroma povezanost našega kombinata v slovenskem prostoru kot tudi mogoče ne dovolj dobro in posrečeno dodelan mehanizem kombinata v sprejetih samoupravnih aktih. Glede subjektivnih vzrokov pa menim, da je njihovo težišče v neenotnih pogledih najodgovornejših delavcev v kombinatu.

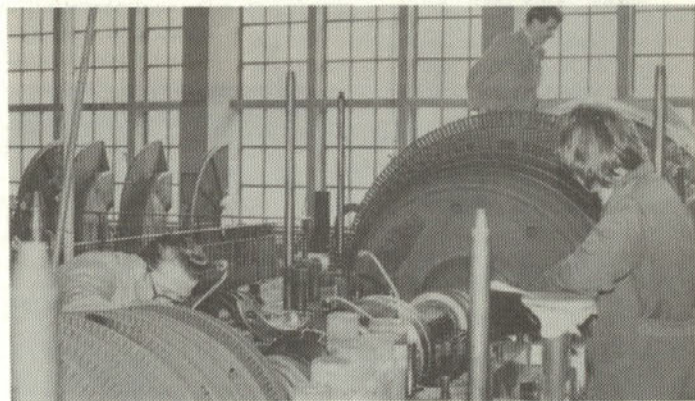
Za nadaljnje obstajanje in razvoj SOZD REK je treba uporabiti izkušnje, pridobljene v teh desetih letih, ki so brez dvoma



RUDNIK LIGNITA VELENJE

LETO 1974: letni odkop lignita - 3 900 800 ton, celotni prihodek - 723 milijonov 348 tisoč dinarjev, dohodek - 343 milijonov 437 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 3 564

LETO 1983: letni odkop lignita - 5 025 000 ton, celotni prihodek - 7 milijard 715 milijonov 303 tisoč dinarjev, dohodek - 3 milijarde 904 milijonov 648 tisoč dinarjev - število zaposlenih delavcev - 5 440



TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

LETO 1974: letna proizvodnja električne energije - 2 milijardi 468 milijonov kWh, celotni prihodek - 721 milijonov 824 tisoč dinarjev, dohodek - 205 milijonov 75 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 523

LETO 1983: letna proizvodnja električne energije - 4 milijarde 77 milijonov kWh, celotni prihodek - 5 milijard 797 milijonov 365 tisoč dinarjev, dohodek - 1 milijarda 369 milijonov 27 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 720



ELEKTROSTROJNI OBRATI - ELEKTROSTROJNA OPREMA

LETO 1974: celotni prihodek - 115 milijonov 980 tisoč dinarjev, dohodek - 33 milijonov 827 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 367

LETO 1983: celotni prihodek - 1 milijarda 644 milijonov 299 tisoč dinarjev, dohodek - 541 milijonov 617 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 670

dragocene, in na tej osnovi oblikovati vsebino nadaljnega dela ter jo sproti prilagajati razmeram v kombinatu in zunaj njega. Potreben pa bo, seveda, tudi večji posluš vseh OZD, združenih v SOZD REK, za enotnost.



Martin TOMŠE,
podpisnik samoupravnega
sporazuma za TE Šoštanj

Želel sem si in si še želim, da bi samoupravni sporazum o združitvi vendarle enkrat zaživel; da bi bilo uresničeno enakopravno sodelovanje vseh OZD, združenih v kombinat.

Po združitvi se je žal izkazalo, da naj bi bile TE Šoštanj le nekakšen obrat, brez vsakršnih skupnih služb; vse, od računovodstva do nabave, pa naj bi zanje opravljale skupne službe kombinata. Tako pa to ne more biti. Šoštanjske termoelektrarne so zadovoljevale in zadovoljujejo skoraj polovico potreb po električni energiji v Sloveniji, nekaj pa je proizvedejo še za druge republike, presegajo svoje proizvodne načrte, za to pa potrebujejo tudi svoje skupne službe. Tako smo v TE Šoštanj, na primer, sami najbolj točno vedeli, kakšne stanovanjske probleme imamo in kako jih bomo najhitreje sproti reševali. V okviru REK pa ni bilo garancije, da bodo delavci iz TE Šoštanj pravočasno dobili stanovanja. Nekaj sredstev za stanovanja smo sicer z RLV združili, potem pa smo se odločili, da bomo te stvari urejali sami.

Tudi glede nabavne službe smo ostali samosvoji, saj za svoje delo potrebujemo specifičen material, ki ga najlažje nabavimo sami. Najbolj se pač zanesemo le nase.

Glede povezave TE Šoštanj v EGS pa bi rekel le to, da je to tradicija, ki se je ne dá kar tako prekiniti. TE Šoštanj so vedno čutile, da imajo več skupnega z EGS kot pa z RLV.

Kot sem že rekel, sem še vedno za doseganje in doseganje ciljev združitve v kombinat, a treba je prej še premisliti stvari, jih enakopravno, sporazumno urediti tako, da bodo vsi zadovoljni.



Anton ŽEVART,
podpisnik samoupravnega
sporazuma za ESO

Že v razpravah pred podpisom samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje je prihajalo do problemov pri zastavljanju skupnih ciljev, ki naj bi jih določal samoupravni sporazum. Vzrok za te probleme so bila samosvoja stališča TE Šoštanj, medtem ko lahko rečem, da smo bili delavci znotraj prvotne delovne organizacije RLV dokaj enotni.

Žal lahko po preteku desetih let ugotovimo, da se enotnost nas vseh, združenih sedaj v SOZD REK Franc Leskošek-Luka, ni bistveno izboljšala. Še vedno so v ospredju nasprotna stališča delovne organizacije TE Šoštanj do mnogih nalog in ciljev, ki jih zagovarjajo druge OZD kombinata. To sem spoznal iz raznih razprav na sestankih samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij na ravni kombinata. Mislim, da bi bilo že zdavnaj vpeljano skladno doseganje vseh ciljev, zaradi katerih smo se združili, če ne bi prihajalo do nasprotovanj TE

Šoštanj. Ker pa je tako, kot je, prihaja do podvajanja vrste del in nalog znotraj kombinata.

Delegati v samoupravnih organih SOZD se večkrat sprašujejo, zakaj se TE Šoštanj nekaj posebnega, zakaj mnoge zadeve, ki jih druge OZD, združene v kombinat, urejujejo skupno, v TE Šoštanj urejujejo sami.

Med pomembne cilje, ki smo si jih ob združitvi zastavili, a jih še nismo dosegli, štejem sprejetje osnov in meril za razporejanje skupnega prihodka, ki bi bilo nujno, če že ne za cel kombinat, pa vsaj za njegov energetski del, in ustanovitev interne banke znotraj kombinata, saj je ta cilj z ustanovitvijo posebne finančne službe v okviru delovne skupnosti skupnih služb SOZD dosežen le delno. Z združevanjem sredstev vseh delov kombinata v interni banki in z racionalnim razporejanjem teh sredstev glede na potrebe posameznih OZD bi lahko privarčevali lepe milijarde starih dinarjev.

K pomembnejšim nalogam, ki jih je treba izpeljati, spada tudi ustanovitev OZD za inženiring, kajti nalog za to organizacijo je v kombinatu veliko, predvsem na področju inženiringa pri graditvi industrijskih objektov za pridobivanje, transport in drobljenje premoga ter objektov za proizvodnjo gradbenih materialov. Kljub nenehnemu prizadevanju odgovornih znotraj kombinata, kljub vsem sklepom, ki so jih v zvezi s tem sprejeli samoupravni organi in družbenopolitične organizacije, ta organizacija še ni ustanovljena. Upam, da bo to vprašanje vsaj delno rešeno z reorganizacijo elektroenergetskega gospodarstva in premogovništva SR Slovenije.

Ob analizi prehojene poti v teh desetih letih mislim, da bo za doseganje ciljev, ki smo si jih zastavili s podpisom samoupravnega sporazuma o združitvi, potrebnega še veliko enotnega in ustvarjalnega dela vseh delavcev našega kombinata.



Stanko MELANŠEK,
podpisnik samoupravnega
sporazuma za Plastiko
in zaščitna sredstva (zdaj
delovna organizacija Sipak)

Če ob podobnih priložnostih nikakor ne morete izpustiti moje izjave - povedati moram, da sem imel zaradi takih mojih izjav v preteklosti nekaj težav - bom poskusil biti čim krajši.

V prvi vrsti moram poudariti, da je od podpisa samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje minilo že toliko časa, da se podrobnosti, ki so v njem zapisane, ne spominjam več. Vem le to, da sem ta sporazum podpisal kot predsednik delavskega sveta takratne temeljne organizacije Plastika in zaščitna sredstva. Od zapisanih ciljev v tem sporazumu mi je v spominu ostala predvsem določba, po kateri naj bi se pod skupno streho samoupravne in družbeno-ekonomske organiziranosti bolj poenotili dotlej zelo različni interesi predvsem velenjskih rudarjev in delavcev TE Šoštanj. Vendar kolikor vem, večine zapisanih ciljev v sporazumu o združitvi TOZD v DO REK Velenje ne dosegamo. Mene tak rezultat dolgoletnih prizadevanj, da bi jih dosegali, niti ne preseneča, saj se po mojem mnenju lepo dopolnjuje s celo vrsto samoupravnih splošnih aktov, družbenih dogovorov in resolucij, ki so pri našem delu in v življenju sploh ostale mrtve črke na papirju.

Leopold IVENČNIK, podpisnik samoupravnega sporazuma
za Avtopark (zdaj DO APS) iz avtoparka prvotne DO RLV

Cilji združitve v delovno organizacijo REK Velenje so bili dobro zastavljeni, stvari pa so se potem zapletle in niso potekale tako, kot smo hoteli.



Leopold IVENČNIK: "Stvari so se potem zapletle in niso potekale tako, kot smo hoteli."

Takratna temeljna organizacija Avtopark je nastala z združitvijo avtoparkov prvotnih delovnih organizacij RLV in TE Šoštanj, kar je bilo koristno, saj smo tako združili osnovna sredstva in kadrovske potencialne. Ta novi avtopark naj bi opravljal prevoznike storitve za vse OZD kombinata, a nekatere OZD so kmalu začele ustanavljati svoje manjše avtoparke.

Tudi sprejetje osnov in meril za razporejanje skupnega prihodka je eden izmed temeljnih ciljev kombinata, in to cilj, ki bi ga morali najprej doseči, a ga še nismo.

Treba si je prizadevati, da bodo zdajšnje OZD kombinata ostale vanj združene in da bomo dosegali vse cilje, zapisane v samoupravnem sporazumu o združitvi. Nekateri, ki so za doseganje ciljev združitve odgovorni, so doslej za to storili premalo.



Zdravko ZAGER,
podpisnik samoupravnega
sporazuma za Avtopark
(zdaj DO APS) iz avtoparka
prvotne DO TE Šoštanj

Pred desetimi leti smo začeli uvajati družbene spremembe, ki so pripeljale tudi do sedanje organiziranosti našega kombinata - kot sestavljene organizacije, s katero so nekdanje temeljne organizacije prerastle v delovne organizacije. S tem smo razvili in poglobili organiziranost samoupravljanja in samoupravljanje sploh. Združili smo energetiko v naši dolini in pripravili osnove za njen skladnejši razvoj. Nakopičilo pa se je tudi nekaj nerešenih vprašanj. Že ob združitvi smo to sicer na tihem pričakovali, a smo vseeno upali, da jih bomo združeni lažje in uspešnejše reševali, kot je potem pokazala praksa. Interes za reševanje teh zadev je sicer bil, a vidi se, da pogojev za to ni bilo.

V delovni organizaciji Avtoprevoznništvo in servisi (APS) nas najbolj teži, da še vedno ni urejena delitev dela med neenergetskimi OZD našega kombinata. Še vedno veliko avtoprevoznikov storitev opravljajo zanje tuji izvajalci, čeprav imamo v APS za to vse potrebne kapacitete. Zato in zaradi drugih nerešenih vprašanj celotnega kombinata nas čaka v njem na področju združevanja še veliko dela. Podpis samoupravnega sporazuma o združitvi je lahko bil enkratno dejanje, združitev pa je družbeni proces, ki traja svoj čas.



Franč KRAMER, podpisnik
samoupravnega sporazuma za
Zunanje obrate (zdaj zunanje
temeljne organizacije DO RLV)

Še največ volje in vneme za združitev je bilo v začetku, torej pred desetimi leti, ko so nastajale nove temeljne organizaci-



PZS - SIPAK • LETO 1974: celotni prihodek - 25 milijonov 896 tisoč dinarjev, dohodek - 7 milijonov 2 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 75 • LETO 1983: celotni prihodek - 266 milijonov 600 tisoč dinarjev, dohodek - 124 milijonov 254 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 180



AVTOPARK - APS • LETO 1974: celotni prihodek - 18 milijonov 930 tisoč dinarjev, dohodek - 8 milijonov 697 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 92 • LETO 1983: celotni prihodek - 329 milijonov 919 tisoč dinarjev, dohodek - 114 milijonov 772 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 170



PGM - EFE • LETO 1974: celotni prihodek - 21 milijonov 583 tisoč dinarjev, dohodek - 7 milijonov 319 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 71 • LETO 1983: celotni prihodek - 168 milijonov 429 tisoč dinarjev, dohodek - 36 milijonov 24 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 75



TISKARNA • LETO 1974: celotni prihodek - 3 milijone 948 tisoč dinarjev, dohodek - 1 milijon 497 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 14 • LETO 1983: celotni prihodek - 108 milijonov 466 tisoč dinarjev, dohodek - 45 milijonov 673 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 65

je, kot na primer Avtopark (zdaj DO APS), Proizvodnja gradbenega materiala (zdaj EFE) in Družbena prehrana in gostinstvo (zdaj delovna skupnost Družbeni standard). Že po kratkem času pa je ta vnema popustila. Vsaka delovna organizacija kombinata s TOZD ima sedaj velike svoje skupne službe, enovite delovne organizacije pa razvejene administrativno-tehnične službe DO, za TE Šoštanj skupne službe SOZD celo skoraj nič ne delajo, ker tako ustreza TE Šoštanj. V kombinatu tudi še vedno ni enotno urejeno nagrajevanje, ni enotne stanovanjske politike. Kaže pa, da se v zadnjem času stvari vendarle nekolikoboljšujejo.

Neenotnost OZD kombinata - zlasti imata pogosto različna mnenja obe energetske delovni organizaciji - je dobro vidna tudi v delovanju samoupravnih organov na ravni SOZD. Za to neenotnost so po mojem mnenju največ krivi posamezniki. Nekaterim pač ustreza, da je stanje združevanja dela in sredstev takšno, kot je.

Želim, da bi samoupravni sporazum o združitvi končno vendarle zaživel, kot je bilo pred desetimi leti dogovorjeno in samoupravno sprejeto.



Mirko ZAGER, podpisnik
samoupravnega sporazuma za
Proizvodnjo gradbenega materiala
(zdaj delovna organizacija EFE)

Od leta 1974, ko smo ustanovili REK, smo pravzaprav precej iskali sami sebe in vsak svoj prostor znotraj kombinata, saj je bila to za nas nova oblika organiziranosti. Nismo je poznali, zato smo se obnašali po starem. Posamezne organizacije so se kmalu po združitvi začele osamosvajati in to v negativni smeri, saj so se začele zapirati za svoje plotove. REK ni bil prava delovna organizacija, ampak nekakšen skupek temeljnih organizacij.

Temeljna organizacija Proizvodnja gradbenega materiala, kakor se je EFE takrat imenoval, je doživela rekonstrukcijo na novi lokaciji. Bila je prva investicija kombinata, a kot njegova organiziranost polovičarska.

Razmere se niso veliko spremenile tudi pozneje, ko se je REK razvil v sestavljeno organizacijo. Bilo je mogoče celo slabše, saj so se cele strokovne službe, ki so prej delale na ravni kombinata, prestavile v perspektivne delovne organizacije, skupne službe SOZD REK pa so ostale osiromašene pa tudi delovne organizacije, ki niso imele najbolj atraktivnih programov dela, so imele malo možnosti, da bi si pridobile ustrezne kadre.

Zadnji dve leti se stvari v kombinatu vendarleboljšujejo. Bolj trezno jih namreč presojujemo. Spoznali smo, kakšna je vloga sestavljene organizacije. Dojeli smo, da moramo biti združeni, ker smo odvisni drug od drugega.

Skupni prihodek je res bolj zadeva energetskega dela kombinata, so pa zato še druge stvari, ki jih moramo skupno reševati. V to so nas prisilile razmere v gospodarstvu. Ne smemo se sklicevati na to, da smo člani SOZD, le takrat, ko iščemo pomoč in kažemo na naloge drugih, temveč tudi takrat, ko se je treba čemu odpovedati. Takšna so pravila igre. Če smo se že združili, in to smo se, si moramo prizadevati, da bi vsi v kombinatu imeli približno enake možnosti za gospodarjenje, delo in življenje sploh.

Vzrokov, da razmere v našem kombinatu niso boljše, kot so, pa ne smemo iskati samo znotraj kombinata. Bistvene ovire za učinkovitejšo dogovarjanje, boljše skupno delo in vse drugo, zaradi česar smo se združili, so zunaj SOZD REK. In to v prvi vrsti v neurejenih razmerah in odnosih v EGS v preteklosti.

Upam, da bo po reorganizaciji EGS in premogovništva boljše.



Jože ZAVRATNIK, podpisnik
samoupravnega sporazuma za
Stanovanjsko gospodarstvo (po
reorganizaciji celotnega stanovanjskega
gospodarstva zdaj le ena
od skupnih služb kombinata)

Mislím, da je večina podpisnikov samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje pričakovala od nadaljnjega razvoja te nove samoupravne in družbeno-ekonomske organiziranosti precej več, kot to, kar imamo danes.

Poudariti moram, da je uresničevanje omenjenega sporazuma prav na stanovanjskem področju - z eno samo izjemo - najbolj napredovalo. Vsa druga področja združevanja so mnogo manj poenotena, organizirana, kljub sprejetim izhodiščem za to. V takih razmerah prihaja do največje neurejenosti odnosov med našo delovno skupnostjo, skupnih služb SOZD, in drugimi deli kombinata.

Odgovornost za take razmere bomo prej ko slej morali prevzeti člani zveze komunistov, vendar je prav, da že danes premislímo, kateri komunisti v kombinatu naj bodo nosilci večje in kateri manjše odgovornosti za izpeljavo nalog, ki nas čakajo. V obdobju, ki prihaja, bo namreč čedalje manj možno sprejemati stališče, da smo vsi krivi za vse, in to se mi edino zdi tudi prav.



Jožica ZAVRŠNIK,
podpisnica samoupravnega
sporazuma za Tiskarno

Čeprav nobeden ne more zanikati velikega napredka, ki je bil po letu 1974 dosežen v domala vseh OZD našega kombinata, pa v oceni uresničevanja takrat podpisanega samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje ne smemo pozabiti opomniti na probleme, ki so spremljali proces uveljavljanja nove organiziranosti. Rezultate teh problemov lahko vidimo danes na številnih področjih, od katerih moram omeniti vsaj skupno gospodarjenje s finančnimi sredstvi in usklajevanje skupne poslovne in razvojne politike združenih organizacij v kombinatu.

Ne glede na samoupravno in družbeno-ekonomsko organiziranost smo bili delavci Tiskarne vedno izjemno pripravljeni za uresničevanje skupnih funkcij v kombinatu, vendar smo morali velikokrat ugotoviti, da smo v tem zelo osamljeni. Rezultat takih razmer je tudi nekontrolirana rast števila "režijskih" delavcev, saj se je njihovo število v kombinatu po letu 1974 nekajkrat povečalo, tako da prihaja do podvajanja cele vrste enakih ali podobnih del in nalog.

Mislím, da lahko ob 10-letnici našega kombinata v imenu sodelavcev in svojem imenu spomnim delavce v vseh delih kombinata na lepe besede, s katerimi smo pospremili na pot uresničevanje samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje, in se še enkrat zavzamem za hitrejši razvoj samoupravnih in družbeno-ekonomskih odnosov v naši sestavljeni organizaciji.



Sabina PODVINŠEK,
podpisnica samoupravnega
sporazuma za Družbeno
prehrano in gostinstvo (zdaj
delovna skupnost Družbeni
standard) iz DPG TE Šoštanj

V skoraj štirih desetletjih po osvoboditvi naše domovine se je nabralo že lepo število jubilejev, obujanj spominov na delovne zmage in druge pomembne dogodke iz naše medvojne in povojne zgodovine. Med njimi je le malo jubilejev, ki jih ni vredno proslavljati. Mislim pa, da je prav podpis samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje pred desetimi leti eno izmed tistih dejanj, ki bi ga bilo bolje pozabiti kot proslavljati.

Mene tak razplet niti ne preseneča, saj je bilo že pred podpisom tega samoupravnega akta prelito toliko žolča - najprej med delavci TE Šoštanj, nato med delavci TE Šoštanj in delavci RLV ter nazadnje med TE Šoštanj in delovno skupnostjo skupnih služb delovne organizacije REK Velenje - da poznavalca teh razmer pri obujanju spominov mora zaboleti glava.

Priznati moram, da je v tistih prvih letih po podpisu sporazuma o združitvi tudi mene pogosto doletela ta bolečina, zlasti kadar sem takrat še temeljno organizacijo TE Šoštanj zastopala kot delegatka na sejah delavskega sveta delovne organizacije REK Velenje. Potem se mi je sčasoma posvetilo, da so vse pomembnejše odločitve sprejete že neke drugje in da smo delegati zgolj formalni potrjevalci neformalno že sprejetih sklepov. Glavobol me je minil tisti čas, ko sem začela manjkati na sejah samoupravnih organov, celo na seštanke osnovne organizacije ZK sem prenehala hoditi.

Zavedam se, da mi tako ravnanje ni moglo biti v ponos. Vendar razumeti morate, da izhajam iz 9-članske družine z Vojškega nad Idrijo, ki je pred drugo svetovno vojno pod italijansko oblastjo, med vojno pa pod istim okupatorjem preživela vse "prednosti" rimske kulture. Torej so nas Primorci nečloveški napori in preizkušnje med narodnoosvobodilno borbo in socialno revolucijo naredili za vedno zelo občutljive, posebno pa, kadar spoznamo, da nas hoče nekdo imeti za norce...



Milan HOHEGER,
podpisnik samoupravnega
sporazuma za Družbeno
prehrano in gostinstvo (zdaj
delovna skupnost Družbeni
standard) iz DPG RLV

S podpisom samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v DO REK Velenje pred 10 leti v Vili Široko smo položili temelje nove samoupravne organiziranosti dotakratnih OZD RLV in TE Šoštanj. S tem dejanjem se je tudi za delavce nanovo ustanovljenega kombinata začelo obdobje neposrednega uveljavljanja osnov zakona o ZD. Vsi podpisniki smo od nove organiziranosti pričakovali precej več, kot smo pozneje dosegli. Bili smo prepričani, da bodo ovire za povezovanje energetike, financ, razvoja, kadrovske politike in drugih elementov, ki so nas združevali, manjše in mnogo lažje premostljive, kot so po tlej bile. Pokazalo se je, da je pot organizacijske in vsebinske preobrazbe težavnejša in tudi dolgotrajnejša od zamišljene. Mnogo lažje je bilo takrat zapisati, da bomo poslej v Velenju prodajali na energetskem področju le elektriko in ne premog, kot pa to idejo tudi uresničiti.

Brez dvoma je nova organiziranost dala nekaj pomembnih, kvalitetnih rezultatov v samoupravnem, ekonomskem in političnem razvoju. Zastavljena nova vsebina in kakovost sta predvi-

deli nešteto prednosti predvsem za osnovne celice, temeljne organizacije, saj bi naj vsem delavcem v kateremkoli delu kombinata omogočili boljšo obveščenost o vseh problemih njihovega dela, gospodarjenja in razpolaganja s sredstvi. Dobro poznavanje tega namreč delavcu že samo po sebi omogoča ustrezno obnašanje, boljši odnos do dela in sredstev in motiviranost za vključevanje v družbeno življenje sploh. To je bil tudi cilj nove organiziranosti. Pri ocenjevanju prehojene poti danes moramo imeti predvsem to pred očmi. Odstopanja, kolikor jih je bilo, od prvotnih zamisli in dogovorov, predvsem pa večkrat prepočasno prilagajanje teh zamisli in dogovorov novim razmeram - kar velja zlasti za delo in razvoj našega kombinata v drugi polovici obravnavanega obdobja, so v primerjavi z že omenjenimi, uspešno zasledovanimi osnovnimi cilji kombinata vendarle drugotnega pomena in nam zato ob njegovem 10 letnem jubileju ne bi smeli kaliti zadovoljstva in dobrega razpoloženja.

Minulih 10 let našega kombinata je prav gotovo pomembnih tudi za delavce, ki so v njem v okviru posebne organizacije opravljali dela in naloge na področju družbenega standarda. Zakaj ta dejavnost se je od nekdanje organizacijske enote v okviru splošnega sektorja rudniških skupnih služb, ki je dosegala skromni celotni prihodek in imela le nekaj delavcev, razvila v veliko in ekonomsko pomembno samoupravno organizirano dejavnost z blizu 200 zaposlenimi delavci, ki naj bi v letošnjem, jubilejnem letu kombinata dosegli že okrog 45 milijard starih dinarjev celotnega prihodka. Nedvomno je k temu razvoju prispevala svoj delež tudi nova organiziranost te dejavnosti znotraj kombinata; organiziranost, ki ji je omogočila hiter razvoj in ji začrtala meje osnovne dejavnosti za potrebe kombinata in odpiranja navzven. Dejavnost družbenega standarda je danes skoraj toliko pomembna za



DPG - DRUŽBENI STANDARD • LETO 1974: celotni prihodek - 17 milijonov 526 tisoč dinarjev, dohodek - 3 milijone 58 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 38 • LETO 1983: celotni prihodek - 353 milijonov 241 tisoč dinarjev, dohodek - 78 milijonov 646 tisoč dinarjev, število zaposlenih delavcev - 160

širšo družbeno skupnost kot za kombinat. Z omogočenim racionalnim izkoriščanjem svojih storitvenih kapacitet namreč dosega ugodnejše ekonomske rezultate in višjo raven storitev, od tega pa imajo korist tako delavci kombinata kot tudi drugi uporabniki njenih storitev.

Danes ugotavljamo, da nas v okviru normativno sprejete samoupravne organiziranosti dosežena raven družbeno-ekonomskih odnosov že utesnjuje in bo zato tudi, za včasih kar malo zapostavljeno dejavnost družbenega standarda treba poiskati nove možnosti samoupravnega povezovanja in delovanja ter ji tako tudi za prihodnje desetletje omogočiti uspešen razvoj.

Vsem organizacijam, ki so skupaj z nami pred 10 leti zastavile korak na novi poti, želim, da bi bil njihov razvoj v prihodnje lažji, predvsem pa, da bi ga še naprej oplajalo temeljno spoznanje, da SAMO povezani, enotni in vztrajni lahko kljubujemo težavam na poti razvoja.

Anton KUGONIČ, podpisnik samoupravnega
sporazuma za Skupne službe DO REK Velenje iz TE Šoštanj

Najprej se mi zdi pomembno povedati, da smo združevanje v DO REK Velenje 1974. leta uresnili s poprejšnjim organiziranjem TOZD, in sicer tako, da smo TE Šoštanj kot podjetje v sestavi Združenega podjetja elektrogospodarstva Slovenije reorganizirali v eno TOZD in pod-

**Anton KUGONIČ:**

"Ni več samo naša naloga, da organiziramo interno banko in inženiring."

jetje RLV v devet TOZD. Vseh deset TOZD in nova delovna skupnost Skupne službe so 5. marca 1974 sklenile samoupravni sporazum o združitvi v REK Velenje.

Ta ugotovitev je pomembna zato, ker po vsebini pove, da je do združitve v REK v bistvu prišlo zaradi združitve dveh dotedanjih podjetij, to je RLV in TE Šoštanj, ki sta imeli in imata svoj zgodovinski razvoj, svojo notranjo integriteto, svojo tehnologijo in druge specifičnosti kakor tudi skupen prostor za delo in življenje in opravljata tudi v sedanjosti organiziranosti posebej pomembni gospodarski dejavnosti znotraj energetskega gospodarstva v SR Sloveniji.

Zaradi skupnega so se delavci TE Šoštanj in RLV združili v REK. Zunanji okvir takratnega REK je poleg splošnih predpisov bil zakon o elektrogospodarstvu, tako kot je današnjemu splošna zakonodaja, zakon o energetskega gospodarstva ter družbeni dogovor o organiziranosti energetskega gospodarstva v SR Sloveniji.

Kar zadeva doseganje skupnih ciljev in vloge SOZD REK, želim ob tej priložnosti reči tole:

"Za trdno zgradbo so potrebni trdni temelji. Temelj vsem 'zgradbam', tvorbam - ne le v REK, ampak v celi SFRJ - pa je položaj delavcev TOZD. Osebnost sem prepričan, da teh osnovnih ciljev tudi v REK nismo dosegali; da smo vse preveč usmerjeni k položaju sestavljenih organizacij in njihovim medsebojnim vplivom. Tak razvoj vodi k preorganiziranju, k neučinkovitosti in k temu, da delavci TOZD svoje asociacije - združbe (DO, SOZD) pa tudi interesne skupnosti - vidijo ne več kot svojo potrebo, temveč kot njeno nadgradnjo. To še posebej velja za tiste delavce, ki so združeni v dve ali celo več SOZD."

Po sklenitvi družbenega dogovora o organiziranosti energetskega gospodarstva v SR Sloveniji ni več samo naša naloga, da organiziramo interno banko in inženiring; ti dve organizaciji se ustanovljata za celotno elektrogospodarstvo in premogovništvo v SR Sloveniji.

In še nekaj!

Sklenitev sporazuma je sicer važno formalno dejanje, toda bistveno važnejše je stvarno vzpostavljanje razmerij med delavci, med organizacijami itd. Glede tega smo bili zlasti pri združevanju sredstev premalo uspešni. Prepričan sem, da zato, ker predlogov nismo dovolj gradili na resničnih interesih delavcev TOZD. To načelo, združeno z načelom enakopravnosti in zakonitosti, naj bo osnova za vnaprejšnje urejanje in razvijanje odnosov v REK.



Rudi LESJAK, podpisnik samoupravnega sporazuma za Skupne službe DO REK Velenje iz RLV

Menim, da je proces doseganja ciljev združitve TOZD v delovno organizacijo REK Velenje vse od njenega formiranja leta

1974 potekal veliko prepočasi. Vzrokov za to je sicer več, eden najbolj značilnih pa je najbrž, da pred desetimi leti v novo samoupravno in družbeno-ekonomsko organiziranost energetike v Šaleški dolini niso povsem zaupali niti njeni zunanji pobudniki, kaj šele delavci v vseh delih nanovo ustanovljene delovne organizacije REK Velenje.

Prepričan sem, da so že takrat obstajale možnosti za tako organiziranost medsebojnih odnosov med posameznimi OZD, ki bi omogočila, da se bi v glavnem lahko izognili pogostemu pri silnemu spreminjanju nasprotnih razmišljanj skupno zastavljenim smerem uresničevanja samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo REK Velenje.

Ne glede na pretežno subjektivne vzroke, ki so in še danes povzročajo resne motnje pri delu in poslovanju našega kombinata, pa lahko ugotovimo, da se razmere sicer počasi, a vztrajno zboljšujejo. Zato vidim našo najpomembnejšo nalogo v nadaljnjih prizadevanjih za odpravljanje ovir, ki upočasnjujejo razvoj vsestranskega sodelovanja med OZD našega kombinata. Skrajni čas pa je že, da v teh prizadevanjih skupni družbeni interes nadredimo osebnemu.

Izgradnja, rast in razvoj TE Šoštanj

Priprave na izgradnjo prvega večjega elektroenergetskega objekta na premog v Šaleški dolini segajo v leto 1947, ko je bilo treba našo, med okupacijo opustošeno domovino čimprej obnoviti, zgraditi nove tovarne, elektrarne in kar najbolj izkoristiti vse dosegljive vire primarne energije.

Odločitev, da bo v Šoštanju stala velika termoelektrarna, ni bila naključna. Bila je dobro pretehtana, saj so materialna osnova zanj bile velike zaloge premoga v podzemlju Šaleške doline.

Rojstni dan TE Šoštanj je 15. januar 1954, ko je izvršni svet takratne ljudske skupščine LR Slovenije ustanovil podjetje "Termoelektrarna Šoštanj v izgradnji". Potem pa je ta elektrarna rastla, se razvijala.

Prvi dve proizvodni enoti (2 x 30 MW)

sta začeli obratovati leta 1956. To je bil začetek obratovanja TE Šoštanj.

Po načrtih projektivnega podjetja TERMOBIRO Beograd so začeli z gradbenimi deli za ti dve enoti že leta 1947, vendar so morali dela, ki jih je izvajal Gradis, zaradi težav pri dobavi opreme odložiti do leta 1952.

Ko je bilo odločeno, da bo celotna oprema dobavljena iz Švice, so gradbena in montažna dela zopet stekla, pospešeno, in bila pravočasno opravljena.

Tretja proizvodna enota (75 MW)

Primanjkovalo je električne energije, zato so leta 1957 začeli s pospešeno izgradnjo bloka 3 TE Šoštanj. Tudi za to proizvodno enoto so kompletno kotlovsko in turbinsko opremo uvozili iz Švice, elektro opremo pa iz Zahodne Nemčije.

Gradbena dela so bila končana leta 1959, montažna dela z vsemi preizkusi naprav pa leta 1960. Konec tega leta je tretja proizvodna enota že redno obratovala.

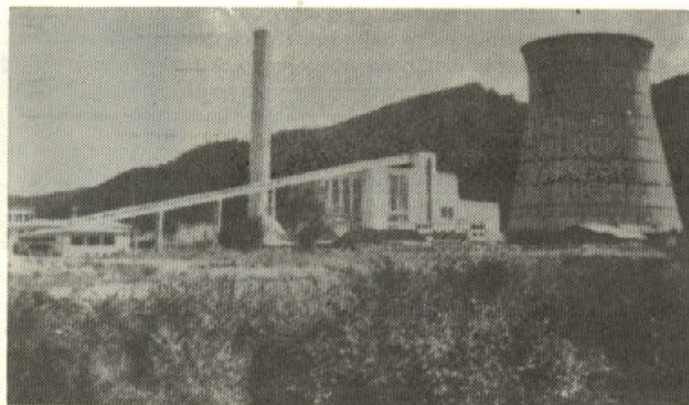
Skupna moč TE Šoštanj je bila tako že 135 MW.

Dvanajst let so potlej prve tri proizvodne enote TE Šoštanj z visoko obratovalno pripravljenostjo bistveno zmanjševale pomanjkanje električne energije v slovenskem in jugoslovanskem električnem omrežju.

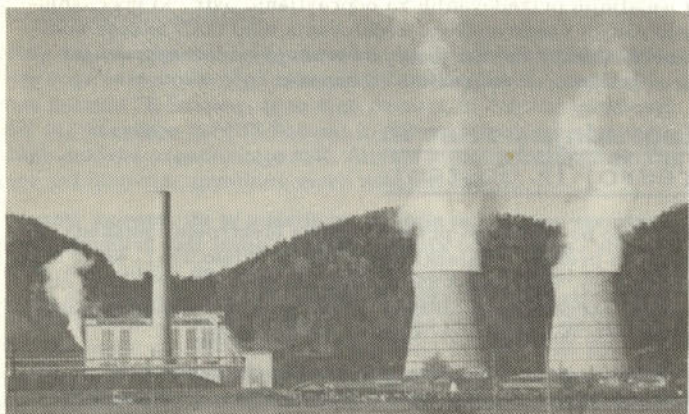
Četrta proizvodna enota (275 MW)

Primanjkljaj v elektroenergetskih bilancah se je nenehno večal, večala se je tudi gospodarska škoda zaradi redukcij električnega toka. Treba je bilo ukrepati...

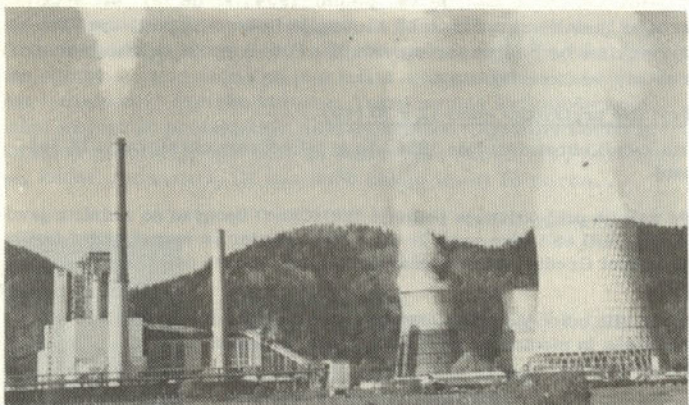
Leta 1968 so bile podpisane pogodbe za dobavo elektrostrojne in kotlovske opreme z zahodnonemškimi dobavitelji Kraftwerk Union - KWU in Babcock, spomladi 1969 so se začela gradbena dela, takoj nato montažna dela in po vseh preizkusih naprav je 15. marca 1972 sledi-



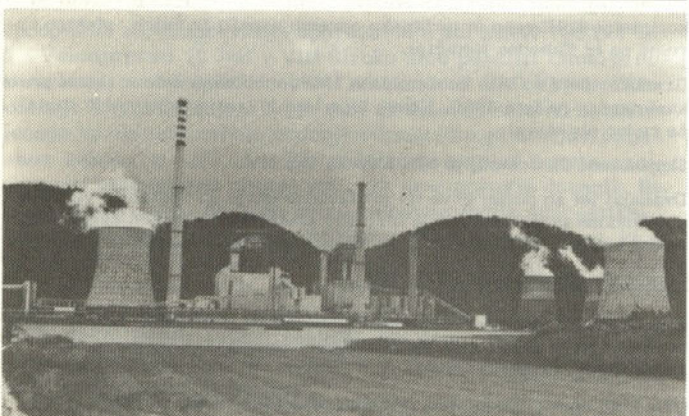
TE Šoštanj leta 1956 (z dvema blokoma s kapaciteto po 30 MW)



TE Šoštanj leta 1960 (s tremi bloki s kapacitetami : 2 x 30 MW in 75 MW)



TE Šoštanj leta 1972 (s štirimi bloki s kapacitetami: 2 x 30 MW, 75 MW in 275 MW)



TE Šoštanj leta 1977 (s petimi bloki s kapacitetami: 2 x 30 MW, 75 MW, 275 MW in 345 MW; torej s skupno proizvodno kapaciteto 755 MW)

Izgradnja, rast in razvoj TE Šoštanj

Nadaljevanje s prejšnje strani!

la sinhronizacija četrtega bloka TE Šoštanj z električnim omrežjem in odtlej tudi ta proizvodna enota TE Šoštanj redno obratuje.

Poudariti je treba, da so tudi za izgradnjo tega bloka vsa gradbena in montažna dela – kot za izgradnjo prejšnjih treh blokov – opravili domači izvajalci; gradbenih največ Gradis, montažnih pa Hidromontaža – Maribor.

Delež domače opreme za 275-megavatni blok je znašal nekaj več kot 20 odstotkov.

Peta proizvodna enota (345 MW)

Pomanjkanje električne energije v Jugoslaviji se je še naprej stopnjevalo, zato je bilo treba z izgradnjo šoštanjskih termoelektrarn nadaljevati. Že leto dni po začetku obratovanja bloka 4 so zato bili izbrani dobavitelji opreme za naslednjo, največjo proizvodno enoto TE Šoštanj – 345 MW. Glavni dobavitelj opreme je zopet bila firma KWU, ki je v konzorciju s švicarskim Sulzerjem in v sodelovanju z našimi tovarnami "na ključ" zgradila ta blok – 5.

Za izgradnjo bloka 5 – imenuje se tudi TE Šoštanj IV – je zlasti pomemben datum 1. februar 1975, ko je bil s položitvijo temeljnega kamna zanj simbolično zaznamovan začetek njegove izgradnje. Že 25. septembra 1977 je bila potem opravljena prva sinhronizacija oziroma priklop velikega novega turbinskega agregata na 380 kV omrežje, 26. januarja 1978 pa je blok 5 pričel z rednim obratovanjem.

TE Šoštanj IV je bila torej zgrajena v rekordnem času in družbeno dogovorjenem roku (december 1977), kar je pri tako velikem objektu edinstven primer v industrializaciji naše domovine.

Priznanje za slednje zasluži tudi temeljna organizacija TE Šoštanj-Inženiring s svojim vodstvom, saj je z vso odgovornostjo vodila dela in skrbela za dokončno izgradnjo te proizvodne enote v postavljenem roku.

Rast in razvoj samoupravljanja v TE Šoštanj

Izvršni svet LR Slovenije je – kot že povedano – januarja 1954 ustanovil podjetje "Termoelektrarna Šoštanj v izgradnji". Čeprav je bilo to podjetje v ustanavljanju in še ni imelo samoupravnih organov, pa so delavci v njem vendarle imeli možnost, da so prek raznih komisij odločali o zanje pomembnih vprašanjih; to je predvsem o problematiki izvajanja 1. faze izgradnje TE Šoštanj.

Februarja 1957 je bilo z izvolitvijo prvega delavskega sveta in drugih samoupravnih organov ustanovljeno samostojno podjetje "Termoelektrarna Šoštanj". Tako sta do konca leta 1957 obstajali dve podjetji: "Termoelektrarna Šoštanj v izgradnji" in "Termoelektrarna Šoštanj".

V obdobju 1970–1978 je bilo v TE Šoštanj največ organizacijskih sprememb, in to zaradi sprejetja zakona o elektrogospodarstvu leta 1973, nove ustave SR Slovenije in SFRJ leta 1974 in zakona o združenem delu leta 1976.

Termoelektrarna Šoštanj se je 5. marca 1974 združila v delovno organizacijo REK Velenje, katere 10-letnico slavimo letos, leta 1977 pa je doživela še samoupravno preobrazbo v štiri temeljne organizacije in dve delovni skupnosti.

Sedanja delovna organizacija TE Šoštanj se združuje v SOZD REK Franc Leskošek-Luka in SOZD EGS. Prek SOZD EGS pa je združena tudi v Skupnost jugoslovanskega elektrogospodarstva (JUGEL).

Ob pregledu izgradnje, rasti in razvoja pa nikakor ne smemo prezreti, da so šoštajnske termoelektrarne:

- od začetka obratovanja proizvedle že prek 45,2 milijarde kWh električne energije in za to porabile 54,5 milijona ton premoga,
- leta 1983 že do 23. decembra proizvedle rekordne 4 milijarde kWh električne energije,
- prispevale levji delež proizvedene električne energije za omilitev energetske krize v Jugoslaviji in
- z visoko obratovalno pripravljenostjo ter zanesljivim obratovanjem rešile slovensko gospodarstvo in gospodinjstva pred mnogimi redukcijami.

Maks Lomšek

Srečno!

Naročite se na letošnje knjige Prešernove družbe!

REDNA LETNA KNJIŽNA ZBIRKA

Prešernov koledar 1985

Mesečni kalendar bo izšel z umetniškimi prilogami ter leposlovnimi, zgodovinskimi in publicističnimi prispevki.

Franc Šetinc

ČLOVEK Z VEČ IMENI, roman

To knjižno delo je pričevanje o tistih naših usodno prizadetih ljudeh, ki so se znašli v nemški vojski, na vzhodni fronti in zatem v ruskem ujetništvu, nazadnje pa na naših jugoslovanskih frontah od Srbije do slovenske domovine - in ko je kateri od njih postal aktivist ter kot tak doživljal tudi težave. Živo pripovedovanje je napisano z veliko odgovornostjo ter je pričevanje o zagatnih straneh našega življenja iz vojnih in poveljnih let.

Polona Škrinjar

ČRNI ČLOVEK, roman

Ta roman Polone Škrinjar, ki jo bralci knjig Prešernove družbe že poznajo, po "Pavli", je pripovedovanje o kmetiškem dekletu, ki odide v tovarno, za tekoči trak, hkrati pa je pripovedovanje o njeni prizadeti mladosti, kar je najbolj začitati na tistih straneh, ko se začne čustveno in miselno razhajati s svojim moškim, z družbenim delavcem. Iz življenjske zagate in praznine se reši, ko se vrne k zemlji. Sploh ta knjiga prikaže življenjsko pristno podobo naše ženske, kmetice in delavke.

Miško Kranjec

ŠOLA ZA ČAROVNIKE

To knjižno delo bo Prešernova družba izdala v spomin Mišku Kranjcu, svojemu uredniku in pisatelju. V njem so njegove najlepše napisane čarobne besede, črtice, pravljice in spomini, ki govorijo o hrepenenju njegovih revnih ljudi po kruhu, po lepoti in po sreči, a ki so napisane tako za mlade kot za stare bralce.

Edvard Kardelj

SPOMINI

To je Kardeljevo pričevanje o trdem času, ko smo si morali izboriti svoje mesto v svetu, obvarovati svojo ozemeljsko nedotakljivost, enotnost svojih narodov in narodnosti ter ohraniti pridobitve narodnoosvobodilne borbe in socialistične revolucije. Gre za resnico, ki bo predvsem našemu času, posebej pa še mlademu svetu veliko povedala in mu dosti pomenila.

Nagradna knjiga

Čamil Sijarić

DVOREC, roman

V tem zelo branem in po svetu prevajanem Sijarićevem romanu zraste pred nami s tiho otožnostjo popisan naš balkanski orient iz prve polovice 19. stoletja, ko začne tako po gmotni kot po kulturni strani propadati turštvo pri nas, ko začnejo

razpadati turški dvorci, konaki, s svojim ženstvom vred. Knjiga bo izšla z esejem kritika in akademika dr. Midhata Begića.

Cena broširane izdaje te zbirke je 750 dinarjev in vezane v celoplatno (le z broširanim koledarjem) 1 200 dinarjev.

Nagradno knjigo pa boste brezplačno prejeli vsi, ki boste naročnino poravnali do 30. junija 1984.

Ta zbirka bo izšla ob 3. decembru, obletnici rojstva dr. Franceta Prešerna.

Zbirka romanov LJUDSKA KNJIGA

Cena te zbirke, ki bo kot vsa leta doslej tudi letos vezana v celoplatno, je 1 500 dinarjev, plačate pa jo lahko tudi v obrokih (največ treh), vendar zadnji obrok je treba plačati najpozneje do novembra 1984.

V tej zbirki bodo izšle tele knjige:

Wilhelm Raabe: SLADKOSNED

To delo opisuje mračno in skrivnostno preteklost treh ljudi, ki pa se končno pravično razreši. Kljub temnim tonom te pripovedi pa v njej ne manjka pomirjujočega humorja.

Robert Pinget: SINKO

Ta roman je izrazit primer pisanja, ki se ga je oprijel vzdevek "novi roman"; v njem avtor razkriva zapletene odnose med očetom in sinom, pri tem pa podaja tudi eno najbolj ostrih kritik malomeščanskega življenja.

Jefferson Cooper: KAPITAN MORSKI VOLK

To je pravi slikoviti zgodovinski roman, postavljen v čas angleške kraljice Elizabete in njenih piratov, poln presenetljivih zapletov, duhovitih dialogov in junaških dejanj, očarljivih lepotic in skrivnosti.

Eda Kriseova: POMPEJANKA

Izrazito sodoben roman mlade češke pisateljice o odnosih med moškimi in ženskami, nam tembolj blizu, ker se dogaja v okolju prav zdajšnje češke stvarnosti, z značilnimi problemi modernega življenja, zlasti kar zadeva odnos med spoloma.

Ana Maria Matute: VOJAKI JOKAJO PONOČI

Ta knjiga je nadaljevanje romana "Prvi spomin", ki ga je PD objavila lani, le da obravnava predvsem nadaljnjo zgodbo Manuelja, najbolj znanega romana "Prvi spomin". Sicer pa sta borba za zmago pravične stvari in vroča ljubezen osnovna motiva tudi te knjige.

Josef Conrad: SRCE TEME

Umetniško veličastna podoba občečloveških hotenj in slabosti, slikana resda z mračnimi barvami, vendar živo, prizadeto. Obsodba tistega pohlepa brezimnih množic belcev, ki so tlikim deželam sveta prinesli gorje in ob tem človeško uničili tudi mnogo najboljših ljudi lastne "napredne" rase.

NAROČANJE NA OBE ZBIRKI

Na obe predstavljeni zbirki se lahko naročite neposredno pri družbi - njen naslov je: PREŠERNOVA DRUŽBA, Borsetova 27, 61000 LJUBLJANA - ali pri Vesni KORES v uredništvu naših glasil (soba 58 nad pošto Titovo Velenje, telefon SOZD REK - interna št. 260), vsak delovni dan med 6. in 14. uro.

Uredništvo

ODŠLI SO V POKOJ



Nuhi ČAKA, upokojen 3. februarja Rojen 2. junija 1939 v Kačaniku. Poročen z Zemrijo, rojeno Beriša. Od 4. avgusta 1972 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc JURKO, upokojen 5. februarja

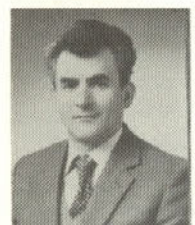
Rojen 8. marca 1932 v Šentjanžu. Poročen s Kristino, rojeno Blažič.

Od 20. junija 1960 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitevjo pa od leta 1949. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod, sedaj Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Ivan ZUPANC, upokojen 13. februarja Rojen 2. novembra 1933 v Celju. Poročen z Anico, rojeno Požek. Od 12. januarja 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani strojni ključavničar v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1967 je opravil izpit za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, diplome za inovatorstvo, srebrne in zlate kolajne za zasluge pri izgradnji Velenja in republiške nagrade za zasluge pri obnovi Velenja.



Jože CVIKL, upokojen 22. februarja Rojen 16. marca 1939 v Šentilju. Poročen z Elizabeto, rojeno Krenker. Od 8. maja 1964 je neprekinjeno delal v APS (Avtoprevoznništvo in servisi), prej pa od leta 1957 v RLV. V APS se je zaposlil kot šofer-strojničnik, nazadnje pa je bil vodja skladišča v APS.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in zlate mercedesove značke za 700 000 prevoženih kilometrov.



Franc GROBELNIK, upokojen 28. februarja Rojen 3. aprila 1931 v Šmiklavžu. Poročen z Marijo, rojeno Krajnc. Od 20. novembra 1958 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšimi prekinitvami pa od leta 1947. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1973 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Milan JANDROK, upokojen 28. februarja Rojen 17. decembra 1931 v Gornjem Mar-tijancu. Poročen z Ljudmilo, rojeno Hriberšek.

Od 24. maja 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Andrej KODRIČ, upokojen 29. februarja Rojen 23. oktobra 1933 pri Sveti Barbari pri Ptuj. Poročen z Aleksandro, rojeno Kovač.

Od 8. septembra 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1967 je bil premeščen v Jama zahod, leta 1977 v Steber 8, konec leta 1977 v Jama Preloge, leta 1978 v Jama Pesje in leta 1979 v Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1950 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1972 še za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in medalje dela.



Anton GORŠEK, upokojen 29. februarja Rojen 7. aprila 1928 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Vido, rojeno Jan.

Od 5. januarja 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1962 je bil premeščen v RŠC, leta 1963 v Jama vzhod, leta 1969 v jamsko gradbeno skupino in sredi leta 1969 v Jama vzhod, sedaj skupaj z Jama zahod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1956 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1959 za kvalificiranega kopača in leta 1963 še za nadzornika. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Anton KLAKOČAR, upokojen 29. februarja Rojen 13. junija 1929 v Pečicah pri Krškem.

Od 4. novembra 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8 in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in značke za udarniško delo.



Anton POPRASK, upokojen 29. februarja Rojen 8. februarja 1934 v Ljubiji pri Mozirju. Poročen z Ivanko, rojeno Merzdovnik.

Od 10. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1965 je bil premeščen v gradbeni obrat rudnika, leta 1966 v Jama zahod in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

OPOMBA UREDNIŠTVA

Za nekaj notic smo lahko dobili le starejše slike, za eno pa - kot vidite - slike sploh nismo mogli dobiti.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in posebne pohvale za vestno delo.



Anton ŠTERK, upokojen 29. februarja
Rojen 27. novembra 1930 v Raki pri Krškem. Poročen z Jožico, rojeno Podpečan. Od 6. decembra 1953 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1974 je bil premeščen v Priprave, sredi leta 1974 v Steber 8 in leta 1981 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1957 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1960 za kvalificiranega kopača in leta 1972 še za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela.



Danijel CIGLER, upokojen 29. februarja
Rojen 19. julija 1934 v Ribnici na Pohorju. Poročen z Rozalijo, rojeno Gratej. Od 21. oktobra 1971 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jamski gradbeni skupini. Leta 1972 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1975 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplom za vestno in vztrajno delo ter inovatorstvo v delovni organizaciji RLV.



Ernest KODRUN, upokojen 29. februarja
Rojen 12. decembra 1933 v Škalah pri Velenju. Poročen z Jožefo, rojeno Šumah. Od 23. januarja 1957 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, leta 1977 v Zračenje in leta 1978 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in značke za udarniško delo.



Franc PETEK, upokojen 29. februarja
Rojen 24. septembra 1929 v Šentjanžu pri Velenju. Poročen z Angelo, rojeno Banovšek. Od 29. decembra 1953 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1955 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1960 za kvalificiranega kopača in leta 1965 še za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Ivan ROGOVNIK, upokojen 29. februarja
Rojen 24. junija 1931 v Cirkovcah pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Jelen. Od 3. februarja 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod, sedaj skupaj z Jamo zahod Jama Preloge, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Jože FORŠTNER, upokojen 29. februarja
Rojen 20. marca 1932 v Šembrici pri Velenju. Poročen s Cirilo, rojeno Lesjak. Od 18. septembra 1954 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1951. Zaposlil se je kot kvalificirani elektroinstalater v Jami vzhod. Leta 1962 je bil premeščen v strokovne službe Jame vzhod in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za visoko kvalificiranega električarja, leta 1965 izpit za jamskega nadzornika elektro stroke in leta 1972 še izpit iz protieksplzijske zaščite elektro naprav. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, srebrne plakete za sodelovanje na razstavi RAST YU na Reki ter občinskega priznanja za inovatorstvo.



Jože MIKLAV, upokojen 29. februarja
Rojen 17. februarja 1924 v Velenju. Poročen z Anico, rojeno Jan.

Od 6. januarja 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v jamski obrat OMKT, leta 1973 v Jamo vzhod in konec leta 1973 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1961 za kvalificiranega kopača in leta 1969 še za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Jože OBU, upokojen 29. februarja
Rojen 9. februarja 1928 v Velenju. Poročen z Jožico, rojeno Klančnik.

Od 20. decembra 1949 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1947. Zaposlil se je kot tehnični risar v jamomerstvu rudnika. Leta 1978 je bil premeščen v skupne službe rudnika, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik priznanj za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Maks ZBIČAJNIK, upokojen 29. februarja
Rojen 15. junija 1931 v Paki pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Hudovernik.

Od 3. aprila 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1969 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1977 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1967 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Melhijor FELICIJAN, upokojen 29. februarja
Rojen 7. januarja 1934 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Jug.

Od 10. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa od leta 1952. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1960 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod

Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1958 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1961 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Milan KOTNIK, upokojen 29. februarja
Rojen 24. aprila 1927 v Hudinji pri Vitanju.
Poročen z Ivano, rojeno Matijec.

Od 1. avgusta 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

vztrajno delo v delovni organizaciji.



Stanislav FELICIJAN, upokojen 28. februarja
Rojen 20. aprila 1934 v Šentjanžu. Poročen z Marijo, rojeno Korošec.

Od 9. maja 1952 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Klasirnici. Leta 1961 je bil najprej premeščen v Jamo zahod in kmalu nato v Jamo vzhod, leta 1962 pa zopet v Klasirnico, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Stanislav ROŠER, upokojen 29. februarja
Rojen 29. marca 1931 v Stranica. Poročen z Marijo, rojeno Kos.

Od 18. decembra 1953 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1963 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1965 v Jamo zahod, leta 1966 v Jamo vzhod, konec leta 1966 v Jamo zahod, leta 1977 v Steber 8,

konec leta 1977 v Jamo Preloge, leta 1978 v Jamo Pesje in konec leta 1978 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1956 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1959 za kvalificiranega kopača in leta 1963 še za rudarskega nadzornika.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in srebrne značke za udarniško delo.



Stanko NARAKS, upokojen 29. februarja
Rojen 10. novembra 1933 v Rečici ob Savinji. Poročen s Faniko, rojeno Gosak.
Od 6. julija 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela s srebrnim vencem.



Šimun SOBOČAN, upokojen 29. februarja
Rojen 19. januarja 1929 v Gradiščaku pri Čakovcu. Poročen s Franciško, rojeno Vinko.

Od 17. septembra 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1968 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8, konec leta 1974 v Jamo vzhod in

leta 1978 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Štefan FELICIJAN, upokojen 29. februarja
Rojen 19. decembra 1931 v Lipju pri Velenju. Poročen z Justino, rojeno Tamše.

Od 15. julija 1953 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1950 je opravil izpit za učnega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Štefan PAHOVNIK, upokojen 29. februarja
Rojen 13. decembra 1933 v Florjanu pri Gornjem gradu. Poročen s Pavlo, rojeno Pustoslemšek.

Od 17. junija 1957 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod, leta 1966 je bil najprej premeščen v Jamo vzhod in nato zopet v Jamo zahod, leta 1974 v Priprave in leta

1975 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in knjižne nagrade za delo v delovni brigadi.



Franc PAVLIN, upokojen 1. marca
Rojen 26. septembra 1930 v Vrhuljah pri Krškem. Poročen z Marijo, rojeno Ančimer.

Od 5. aprila 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, leta 1979 v Jamo Preloge in sredi leta 1979 v Jamo Pesje, kjer je

delal do upokojitve.

Leta 1956 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1959 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Srečko STROPNIK, upokojen 2. marca
Rojen 6. decembra 1923 v Spodnji Polskavi. Poročen z Anico, rojeno Zaponšek.

Od 25. februarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v rudniškem zunanem obratu, sedaj Zunanja dejavnost, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega transportnega delavca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Anton DEŽELAK, upokojen 7. marca
Rojen 13. aprila 1931 v Vodica pri Kalobju. Poročen s Cecilijo, rojeno Obrez.

Od 8. avgusta 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1967 je bil premeščen v jamsko gradbeno skupino, sedaj Jamske gradnje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in

vztrajno delo v delovni organizaciji.



Franjo JAMBROVIČ, upokojen 9. marca
Rojen 12. avgusta 1932 v Podbrestu pri Ča-
kovicu. Poročen z Marijo, rojeno Mramor.
Od 4. maja 1961 je neprekinjeno delal v
RLV, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1954.
Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v
Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v
Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upo-
kojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta
1965 še za kvalificiranega kopača.
Končal je tudi nižjo politično šolo.
Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v de-
lovni organizaciji in medalje dela.



Ernest RAHTEN, upokojen 31. marca
Rojen 30. januarja 1929 v Škalah pri Vele-
nju. Poročen z Antonijo, rojeno Zemljak.
Od 1. maja 1954 je neprekinjeno delal v
RLV. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v
rudniškem jamomerstvu in vrsto let pred
upokojitvijo opravljal dela in naloge vodje
jamomersko-hidrološke službe rudnika.
Vseskozi je bil izredno dejaven tudi v po-
litičnih in drugih družbenih organizacijah in organih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v de-
lovni organizaciji, reda dela s srebrnim vencem, srebrnega
znaka sindikatov, priznanja in srebrne značke OF, srebrnega
grba občine Velenje in reda dela z zlatim vencem.
V začetku leta 1945 se je vključil v NOV; bil je borec Tomšiče-
ve brigade.



Marica MOČILNIK, upokojena 31. marca
Rojena 18. marca 1924 v Škalah pri Vele-
nju. Mati dveh otrok: leta 1943 rojenega
Eda in leta 1952 rojenega Borisa.
Od 1. maja 1963 je neprekinjeno delala v
združenih organizacijah v naš kombinat, s
krajšo prekinitvijo pa že od leta 1947. Za-
poslila se je v finančni službi RLV. Leta
1965 je bila premeščena v kadrovske odde-

lek rudniških skupnih služb, leta 1980 v skupne službe kombi-
nata in leta 1982 v TOZD RLV Izobraževanje, kjer je opravljala
dela na področju štipendiranja vse do upokojitve.
Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v de-
lovni organizaciji, srebrnega znaka Rdečega križa Jugoslavije,
več priznanj Rdečega križa Slovenije in zlatega znaka občinske
organizacije Rdečega križa-Titovo Velenje.



Prispevek
Antona PETROVCA,
upokojenega 31. marca

Rodil sem se 12. 6. 1933 v Pongracu pri
Grizah, v kmečki družini s sedmimi otroki.
Leta 1949 sem se zaposlil pri gozdnem gos-
podarstvu Celje.

Leta 1950 sem se premestil v rudnik Zabu-
kovica in v njem zaradi mladostnosti naj-

prej delal zunaj jame, od decembra 1950 do sredine leta 1951
- ko sem zaradi očetove bolezni moral delovno razmerje pre-
kiniti in poprijeti za delo doma na kmetiji - pa v jami.

V marcu leta 1955, ko je bila za mano že tudi vojaščina, sem
se zopet zaposlil v jami rudnika Zabukovica, leta 1961 naredil
pri njem izpit za PK in leta 1962 za KV kopača ter delal v za-
bukoviškem rudniku vse do njegove likvidacije leta 1966. Od
tega leta dalje pa sem do upokojitve neprekinjeno delal kot in-
struktor za rudarstvo pri RŠC oziroma zadnja leta v TOZD
RLV Izobraževanje.

Med zaposlitvijo sem bil član različnih samoupravnih organov

in dobil tudi nekaj priznanj (leta 1971, na primer, medaljo
dela).



Zofija MIKLAV, upokojena 31. marca
Rojena 25. aprila 1930 v Šoštanju. Mati
dveh otrok: leta 1953 rojenega Milana in
leta 1957 rojene Darinke.
Od 21. marca 1961 je neprekinjeno delala
v RLV. Zaposlila se je kot nekvalificirana
delavka v rudniškem zunanjem obratu. Le-
ta 1978 je bila premeščena v Kopalnico,
kjer je delala vse do upokojitve.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v de-
lovni organizaciji.

(Po podatkih iz kadrovskih služb združenih organizacij v naš
kombinat in oddelka socialne službe našega kombinata za po-
kojninsko in invalidsko zavarovanje pripravila Vesna KORES.)

PORTRETI



Aleksander ZRIMŠEK,
jamski nadzornik rudarske
stroke, zaposlen v delovni
skupnosti RLV-Zračenje

OD PASTIRJA DO STROKOVNEGA DELAVCA V RUDARSTVU

Kar neverjetno se mi je zdelo, ko sem zvedel, da je kot šolar-
ček, ki je na gmajni pasel krave, z leti postal ugleden rudarski
nadzornik.

"Da je to dosegel, je moral biti res nadarjen in močne volje,"
sem si rekel.

Aleksander Zrimšek se je rodil 5. novembra 1933 v Malem
Cirniku na Dolenjskem. To je vasica, ki leži nedaleč od Treb-
njega. Njena okolica je hribovita, prebivalci pa so že od nek-
daj bili revni. Majheri rudnik in še manjše obrtniške in kme-
tijske zadruge, ki so jih ustanovili v tem delu Dolenjske, so
ljudem sicer nekoliko izboljševali življenjsko raven, vendar
so kljub temu le životarili. Zato so se izseljevali v razvite
kraje. Veliko mladih je prišlo živeti tudi v Velenje.

Aleksander je bil sin kočarjev, zato je imel že po tradiciji si-
romašno otroštvo. Saj je že, ko je hodil v osnovno šolo - naj-
prej med italijansko okupacijo, po kapitulaciji Italije nekaj ča-
sa partizansko, v drugi in tretji razred, kolikor osnovne šole
je zaradi vojne sploh lahko končal, pa po osvoboditvi - moral
delati kot dninar na poljih pri sosedih in pomagati pri kolar-
skih in drugih vaških ročnih delih. Poleg tega so ga, ko je bil
star dvanajst let, dali za pastirja. Drugače tudi ni šlo. Oče je
padel med NOB, in mati je ostala sama s kopico otrok. (Zdaj
živi kot upokojenka v Škofji Loki, kjer živi tudi brata Franc
in Miran, sestra Betka pa dela v Gorenju v Titovem Velenju,
medtem ko brat Filip že prek dvajset let živi na Švedskem.)

Živino je pasel pet let: vse do leta 1949, ko se je vpisal v ru-
darsko šolo v Velenju.

"Pred letom 1949 za Rudnik lignita Velenje še nisem slišal, prav tako tudi ne za mesto Velenje," je povedal, "potem pa so nekega dne prišli agitatorji - če jih lahko tako imenujem - iz rudarske šole in me zvalili v Velenje."

Dodal je še, da je na njegovo hitro odločitev za odhod v Velenje vplivalo takrat zlasti to, da je bilo šolanje brezplačno.

Po nekaj mesecih domotožja se je novemu načinu življenja privadil in po letu dni šolanja postal rudar kopač.

"Ko sem prvič videl Velenje, je bilo precej podobno vasem in trgom doma, na Dolenjskem," je povedal.

Leta v rudarski šoli so bila zanj zelo prijetna, saj je prvič živel res med ljudmi. Zbližal se je z vrstniki in se vključil tudi v delo mladinske organizacije. Bil je predsednik, pozneje pa blagajnik in tajnik mladinske organizacije v rudarski šoli. Mlada dne je bila po njegovem mnenju takrat bolj dejavna, kot je sedaj, čeprav je - je priznal - tudi današnja mladina pripravljena krepko poprijeti za delo.

Leta 1950 je "skočil čez kožo" in tako tudi tradicionalno postal rudar. Po vrnitvi iz vojske je pet let bil vodja šolskih mladinskih čel. Junija 1955 je postal član zveze komunistov, dve leti pozneje pa se je udeležil šestmesečne politične šole v Ljubljani. Večkrat je bil sekretar osnovne organizacije ZK pa tudi član nekdanjega sindikalnega odbora RLV, občinskega sindikalnega sveta, republiškega odbora Sindikata rudarjev in metalurgov Slovenije ter član nekdanjega občinskega odbora SZDL.

V rudarsko nadzorniško šolo se je vpisal leta 1960 in jo uspešno končal še isto leto. Po prihodu iz nje je bil leto dni še vodja čela, nato zapovrstjo nadzornik širokih čel, nadzornik priprave in vodja mladinskih čel v jami, od februarja 1974 pa je bil nadzornik pri jamskem zračanju in kot tak nadzornik bo konec prihodnjega tedna tudi upokojen.

Najbrž je človeku, ki je celo življenje opravljal odgovorna dela in naloge, težko odgovoriti na vprašanje, katero delo je bilo zanj najtežje, najbolj naporno. Vendar Aleksander je na to vprašanje hitro odgovoril:

"Najtežje je bilo na širokih čelih, in to zaradi pomanjkljivega varstva pri delu. Dosti smo tvegali za večji odkop premoga, včasih že kar nagonsko."

Kot nadzornik je vedel, da se to ne sme, zato je za delavce velikokrat terjal ustreznejše varstvo.

V času, ko je Aleksander delal v jami, se je RLV zelo mehaniziral. Jamsko delo je zato bilo iz leta v leto fizično lažje in varnejše, ne pa tudi psihično, saj obvladovanje mehanizacije terja veliko strokovnega znanja in umskega napora.

Organizatorji jamskega dela v RLV so sedaj v glavnem sorazmerno mladi delavci in bi se zato po Aleksandrovem mnenju za opravljanje svojih del in nalog morali v jami čimbolj uveljaviti, starejši delavci pa bi jim morali bolj zaupati in pomagati z nasveti.

V letih, ko je Zrimšek opravljal dela nadzornika v jami, je doživel tudi nekaj nesreč pri delu v svojem delovnem okolju.

"Najhujša nesreča, ki sem ji bil priča v mojem delovnem okolju, je bila, ko se je ponesrečil moj kolega. Zmlelo mu je nogi," je povedal in dodal: "Do smrtnih nesreč pa v mojem delovnem okolju na srečo nikoli ni prišlo."

Prosti čas v zadnjih šestdesetih in prvih sedemdesetih letih je Aleksander Zrimšek porabil za izgradnjo svoje hiše. Leta 1972 se je z družino vselil vanjo. Zdaj, ko se bo upokojil, bo prostega časa seveda imel še več. Kako ga bo izrabil?

"Veliko bom pešal, urejal bom vrt, bral časopise, gledal televizijo. Skrbel bom za svojo telesno kondicijo, kajti ne bi se rad polenil, zredil, ko bom upokojen," je dejal.

Poleg tega z ženo pojeta v mešanem pevskem zboru v Šoštan-

ju. Vaje imajo dvakrat na teden. Zrimšek pa je tudi predsednik krajevne delegacije za delegiranje v samoupravne organe SIS za izobraževanje. Torej bo dela še naprej imel na pretek in bo tako njegovo življenje tudi v penziji pestro.

Sploh družina Zrimškovih - Aleksandrova žena in njuna dva sinova - živijo urejeno in zanimivo.

Aleksander je sodeloval tudi pri izgradnji Velenja. Dobro se spominja let, ko so skoraj vsi Velenčani pod vodstvom Nestla Žganka gradili ceste, stanovanjske bloke, otroško igrišče, kino, uredili park, regulirali Pako...

"Vesel sem, da je Velenje postalo Titovo. Škoda pa je, da se tudi sedaj ne zberemo in zgradimo kaj udarniško. Nekateri - zlasti tisti, ki so v Velenje prišli živeti, ko je bilo že zgrajeno - uničujejo sadove našega dela, dela udarnikov. Na svoje mesto bi morali bolj paziti, ga negovati, da bi nam bilo v ponos in bi upravičeno nosilo ime po našem predsedniku Titu," se je razgovoril, za sklep pa dejal:

"Poklic rudarja je časten, ker je fizično in psihično naporen. Če bi bil še enkrat mlad, bi se znova odločil zanj. Tudi zato, ker je sedaj delo v rudniku veliko bolj mehanizirano, kot je bilo pred leti."

/Pripravil Igor KRŠINAR, dijak drugega letnika družboslovne šole v Titovem Velenju, med svojo letošnjo delovno prakso v uredništvu Rudarja-Informatorja./



Franc KOS, rudarski
tehnik, zaposlen v razvojno-
tehničnem sektorju DSSS RLV

Za najin pomenek ni imel veliko časa. Sestala sva se zgodaj zjutraj, takoj po začetku delovnega dneva, že uro pozneje pa je bil moj sobesednik na poti k delom, ki jih investicijska skupina razvojno-tehničnega sektorja skupnih služb našega rudnika, v katero Franc Kos spada, izvaja pri izgradnji jamskih nadomestnih objektov RLV v Novih Prelogah.

Zadržanost mojega sobesednika, ko sva se lotila pogovora, se kar ni hotela staliti. "Verjetno je ob takih priložnostih vedno tak; morda tudi zaradi prirojene skromnosti," sem si mislil in se s podobnimi mislimi in občutki pičlo uro pozneje, ko sva pogovor končala, tudi poslovil od njega.

Rodil se je pred dobrimi štirimi desetletji v Vitanju. Torej ob vznožju Pohorja, kjer se dravinjska pokrajina s slikovito sotesko rečice Hudinje veže z Mislinjsko dolino.

Zgodnja otroška leta, ki jih je preživel ob očetu rudarju, materi in starejši sestri, so se mu močno vtisnila v spomin; tako močno, da še danes, po več kot tridesetih letih življenja in dela v šaleški dolini, njegovo srce in misli pripadajo kraju, v katerem se je rodil.

"Oče se je v velenjskem rudniku zaposlil leta 1946. Šest let pozneje smo se preselili v Velenje tudi drugi člani naše družine," je začel Franc obujati spomine.

"Po osnovni šoli - končal sem jo leta 1959 - sem se vpisal v tukajšnjo rudarsko poklicno šolo, leta 1962 pa v tehnično šolo rudarske smeri v Ljubljani in šolanje za rudarskega tehnika leto dni pozneje nadaljeval in dokončal v Velenju. Naša generacija rudarskih tehnikov je bila torej prva generacija izšolanih rudarskih tehnikov pri RŠC Velenje."

Franc Kos je še istega leta, ko se je izšolal za rudarskega tehnika, odšel na služenje vojaškega roka, po vrnitvi, leta 1969, pa je pri RLV dobil delo pomožnega nadzornika pri pripravah in jamskem transportu. Vendar na svoji poklicni poti ni imel sreče. Kmalu potem, ko je opravil še strokovni izpit za nadzornika – to je bilo leta 1971 – mu je namreč začel pešati sluh in je zato že dve leti po začetku dela v jami moral zapustiti družbo jamskih delavcev.

Zunaj je najprej bil obratni tehnik za jamski transport in pozneje za temeljni organizaciji Jama Preloge in Jama Pesje, vmes pa je dve leti opravljal tudi dela in naloge dežurnega RLV v Prelogah.

"Moje sedanje delo, ki ga opravljam od leta 1981, mi omogoča, da spet delam v jami," je nadaljeval s pogovorom Franc in pristavil:

"Mislim, da je to, da spet delam v jami, zame najbolj pomembno, saj se nikoli nisem mogel sprijazniti s tem, da zaradi slabšega sluha ne morem opravljati dela, ki me veseli in za katerega sem usposobljen."

Zadnja leta torej zopet opravlja dela in naloge, ki so mu "po meri", vendar pa svoje ocene o tem, kako poteka izgradnja jamskih nadomestnih objektov RLV v Novih Prelogah, ni hotel navesti, ker za kaj takega baje ni "pristojen". Zato sva pogovor preusmerila raje drugam, na njegovo družbenopolitično dejavnost in delo v samoupravnih organih, zadnja leta predvsem v mestni krajevni skupnosti Titovega Velenja Levi breg, kjer stanuje. Pred leti pa je bil namestnik sekretarja osnovne organizacije ZK v temeljni organizaciji Jama Preloge in član raznih samoupravnih organov v RLV. Med pomembnejše tovrstne naloge, ki jih je opravljal, prišteva tudi predsednikovanje stanovanjski komisiji RLV, in sicer zato, ker se je med njim dobro seznanil s stanovanjsko problematiko naših rudarjev.

Tudi on stanuje v družbenem najemnem stanovanju; skupaj z ženo – Anica ji je ime, dela pa v delovni organizaciji našega kombinata Tiskarni – šestnajstletno hčerko Edito in desetletnim sinom Andrejem.

V prostem času se ukvarja s športom in rekreacijo; pozimi smuča, poleti pa kolesari ali obdeluje košček zemlje na rekreacijski parceli, ki jo je najel pri RLV.

Sedaj si želi predvsem zdravja, zase in svojo družino. In oba otroka mora spraviti h kruhu.

Potem ko bosta z ženo izpolnila pogoje za upokožitev, se bosta baje vrnila v Vitanje. Njegovo nekajdesetletno delo in življenje v Šaleški dolini je, kot pravi, resda dolga, vendar le vmesna postaja na življenjski poti, na katero je stopil pod Pohorjem.

Prepričljivost, s katero je govoril o svojih načrtih, ne dopušča dvoma, da bo nekoč zopet Vitančan.

Pripravil Bojan Ograjenšek



Franc MEDVEJEK,
operater elektronskih računalniških
naprav in strojev, zaposlen v
delovni skupnosti naše SOZD
Avtomatska obdelava podatkov

Rodil se je pred petinštiridesetimi leti v Paki pri Velenju. Na zgodnje otroštvo in mladost nima prijetnih spominov in je zato že na začetku najinega pogovora dejal, da z njih ne bo – ker

tega nikoli ne počenja – dvigal prahu pozabe.

Kaj sem si mogel pomagati – sprijaznil sem se s tem njegovim principom, ko sem pomislil, da najbrž ni nikogar, ki ne bi hotel spominov na nekatere dogodke v svojem življenju zadržati samo za sebe...

Osnovno šolo je Franc obiskoval in uspešno dokončal v Paki, po njej pa je – tako kot mnogi njegovi vrstniki, kajti tisti čas je možnosti za izučitev kakega poklica bilo bore malo – izkoristil prvo priložnost za uk: pri mojstru Majcnu v starem Velenju se je začel učiti mizarstva.

Mizarski pomočnik je postal leta 1960. Nato je moral oditi na služenje vojaškega roka v Karlovac. Ko je bila vojaščina za njim in se je vrnil domov, se je zaposlil v našem rudniku. V njem je delal trinajst let, nazadnje pri zračenju. V teh letih je postal tudi najprej učni in nato še kvalificirani kopač. Sploh bi rudar bil še danes, če mu jama ne bi načela srca in ožljila in ga tako prisilila, da jo je moral zapustiti in si poiskati delo zunaj.

Ustrezno drugo zaposlitev svoji preostali delovni zmoglosti je zasledil ob prebiranju razpisa prostih del za operaterje elektronskih računalniških naprav in strojev, ki ga je leta 1975 objavila takrat komaj pred letom dni ustanovljena delovna organizacija REK Velenje za potrebe svojega računalniškega centra.

Kljub temu, da se je Franc hitro odločil in izbral to priložnost, pa je potreboval še veliko časa, preden se je zaradi prepričanja, da mu usposobljenost za mizarski in rudarski poklic daje prepričilo osnovo za zaposlitev pri elektronskem računalništvu, znebil mučnega občutka pri novem delu. Šele potem, ko je uspešno končal tečaj iz osnov računalništva, je postal malo bolj samozavesten, saj je uvidel, da se človek, če je dovolj motiviran, lahko prekvalificira kljub še tako velikim vrzelim v strokovnem znanju in usposobljenosti.

Danes je z delom v novem poklicu zelo zadovoljen. Nič manj ni zadovoljen tudi s svojimi sodelavci v delovni skupnosti našega kombinata Avtomatska obdelava podatkov (AOP), kjer v novem poklicu dela. Le to ga – tako kot tudi druge delavce v tej delovni skupnosti našega kombinata – teži, da delovni kolektiv, ki mu pripada, ni imel nobene besede pri odločanju o tem, da bi naj v bodoče delal in posloval v okviru predvidene nove delovne organizacije za informatiko slovenskega elektrogospodarstva in premogovništva s sedežem v Ljubljani. Drugače povedano: teži ga, ker delavce v delovni skupnosti AOP nobeden niti vprašal ni, kaj oni mislijo o tem.

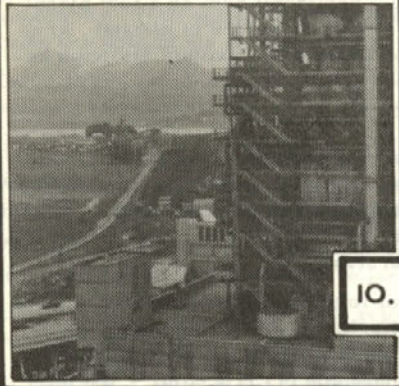
Sicer pa se je najin pogovor iztekel v pripovedi Franca o njegovi družini in življenju doma.

Ženo Ivanko, učiteljico po poklicu, ki je sedaj že dolga leta knjižničarka v velenjski knjižnici, je spoznal na začetku šestdesetih let, ko je učiteljevala v Paki. Leta 1963 sta se poročila in preselila v Velenje. Najprej sta stanovala v majhni podnajemniški sobici, potem pa dobrih petnajst let v družbenem najemnem stanovanju pri RLV. Vendar kmalu po poroki sta si začela graditi hišo doma pri njenih starših, v Kavčah pri Velenju. Gradila sta jo skoraj sama in zato je rastla zelo počasi, kljub temu pa zdaj z družino – dvaindvajsetletno hčerko Renato in dve leti mlajšo hčerko Zlatko – že nekaj let živita v njej.

Francova družina večino svojega prostega časa preživi doma v Kavčah. Zlasti Franc, čeprav je včasih rad veliko plaval, sedaj svoj prosti čas preživi na parceli, ki obkroža njihovo družinsko hišo. Nekaj dela v vrtu ob njej in v majhnem sadovnjaku, poleg tega pa kopica drugih drobnih del doma – to je zdaj njegov prosti čas. Veliko kaj drugega pa si tudi nikoli ni želel. /Pripravil Bojan Ograjenšek/

UGODNO PRODAJ vrtno hišico pri Plevelovem jezeru v Titovem Velenju. INFORMACIJE: vsak dan popoldan – pri Šabanu ZAHIROVIČU, Kersnikova 13, Titovo Velenje.

Prvomajska nagradna križanka 1984



Sestavljen iz LOM	MESTASTVO NEOLIKA MOST	DOLAKI BIVŠE SRED. SOLE	ANGLEŠKA POVRŠINA MERA	SVETOVNO ZNANI HOTELI	GORA V ŠVICI	RIMSKA 6	SLABE SOL. OCENE ENKE	ZELENI IZRASTEK IZ GOMOLJA
DOMAČINI IZ PRAHOVA								
TOLŠČAM PODOBNE ORGANSKE SNIGVI								
ANGL. PLEM. SLOV. FALTSOVA BREZJAKA PIZAGA					PRISTANIŠČE NA OTOKU HONŠU	RIMSKA 999 VELIKA 30 V KRAJCU		
			FRANCOSKA REKA Ljudska Tehnika					OSEBNI ZAJEMEK
Ugo Foscolo	PREDUJEM NAPLACILO	3. SKLON DATIV **** GLIGOROV				ŠKOTSKI STROJNIK ZA PREGLED **** HAZARTEJAN		BEOTIJEK
TATINSKE PTICE			RIBJA KOŠČICA	GRANULACIJA NAPRAVA PLOD SADEŽ				ŠTETNIŠKA PREDPONA ZA TROJICO
UGRABITELJ LEPE HELENE			Tadjić Torjo	IAHODNO- NEMSKA REKA VALJEVO				KIS
VELIKO FINSKO JEZERO			NAJ ŽIVI!			ŽENSKO IME		GORSTVO V BOLGARIJI
			TORIJEC				TUJE MOŠ. IME TOJKA ZA POSVEŠČE NE STVARI	
v Solaki Center	IZUMITELJ MOTORTA I NOTA. IZMA REKANTEN PLATINA			MESTECE V BAČKI		RIMSKI BOJ VOJNE		SARAJEVO
								TANTAL ŽID. MOŠ. KO IME
NAŠA KRATICA ZA "UFO"	Lomenz okraj OKUŠEN DEL SVINSKE NOSE							ZMANJŠA- NO ŠTEVIL UČENCEV OB KONCU LETA
VRSTA PECILNE- GA PRŠKA								KRATEK MOŠKI SUKNJIČ
POST SCRIPTUM	SKRAJINI KONEC POL- OTOKA Rika Jabotok							
BIVŠA UPRAVNA POLITIK. ENOTA SRS			PRIMEK SLOV. PESNICE					
MANJŠI SOP								DRUGO IME ZA RAB SREDIŠČE MOLDAVIJE
Lilija Šentjura	VEČNOST Rajonak Ljudski Odlor							NAROD
SKANDIN. PROBIŽ	BERILIJ DO V SOZD REK		NAKAZA STVOR	TORINO	NAGLAS POUBAREK	ŠIVILN MIŠIČ KUHINJSKA POSODA		VOJAŠKA STOPNJA (množ.)
								NAMERA
VKLJESANO ZNAMEN- JE			MESTO V ITALIJI					ŽENSKO PRISI
MESTO V BELGIJI			SKUPEK POKROVOV DUŠA STAR. SLOVANOV					DRŽAVA V SEV. IND INDIJI PROTJE
Nikola Uzunović	CHAPLINOV VA VDOVA SKOPJE		MARTIN 100 m²					HRV. LIKAR (roj. 1946) Zlatko AGRONOM
REMIČNI ELEMENTI TI: Jod Kali in Voda		JAKOB			OKRASNE RASTLI NE			NIKELOV
ZEVSOV SIN		OBER			AKTINIJI		DELAVEC V ŽELEZAR- NI	Jovan Tavčar PRIREDNIK VEZNIK



SLOVARČEK ZA POMOČ PRI REŠEVANJU • ALOST - mesto v fiamskem delu Belgije (AALST) • ASAM - država v vzhodni Indiji • IASI - mesto v severovzhodni Rumuniji, središče Moldavije • NIIGATA - japonsko pristanišče, na zahodni obali otoka Honšu • OISE - francoska reka, desni pritok Seine, 302 km • ORR - John Boyd, škotski strokovnjak za prehrano • OT - gora v Švici, v bližini St. Moritza • RILA - najvišje gorstvo Rodopskega masiva v Bolgariji • SAAR - zahodnonemška reka, pritok Mosele, 246 km • STIGLIANO - mesto v južni Italiji

Rešitve (vodoravno, prepisane na poseben list papirja, ne pa kar na tem odtrganem listu Rudarja) s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja-Informatorja do 15. maja. Izmed pravih rešitev bomo tri izžrebali in nagradili s knjigami v vrednosti okrog 575, 345 in 230 dinarjev. /Uredniški odbor/

Srečno!

Prijetno praznovanje!